

Hartmann Möring Heinricus Gartner

Theologia Orthodoxa

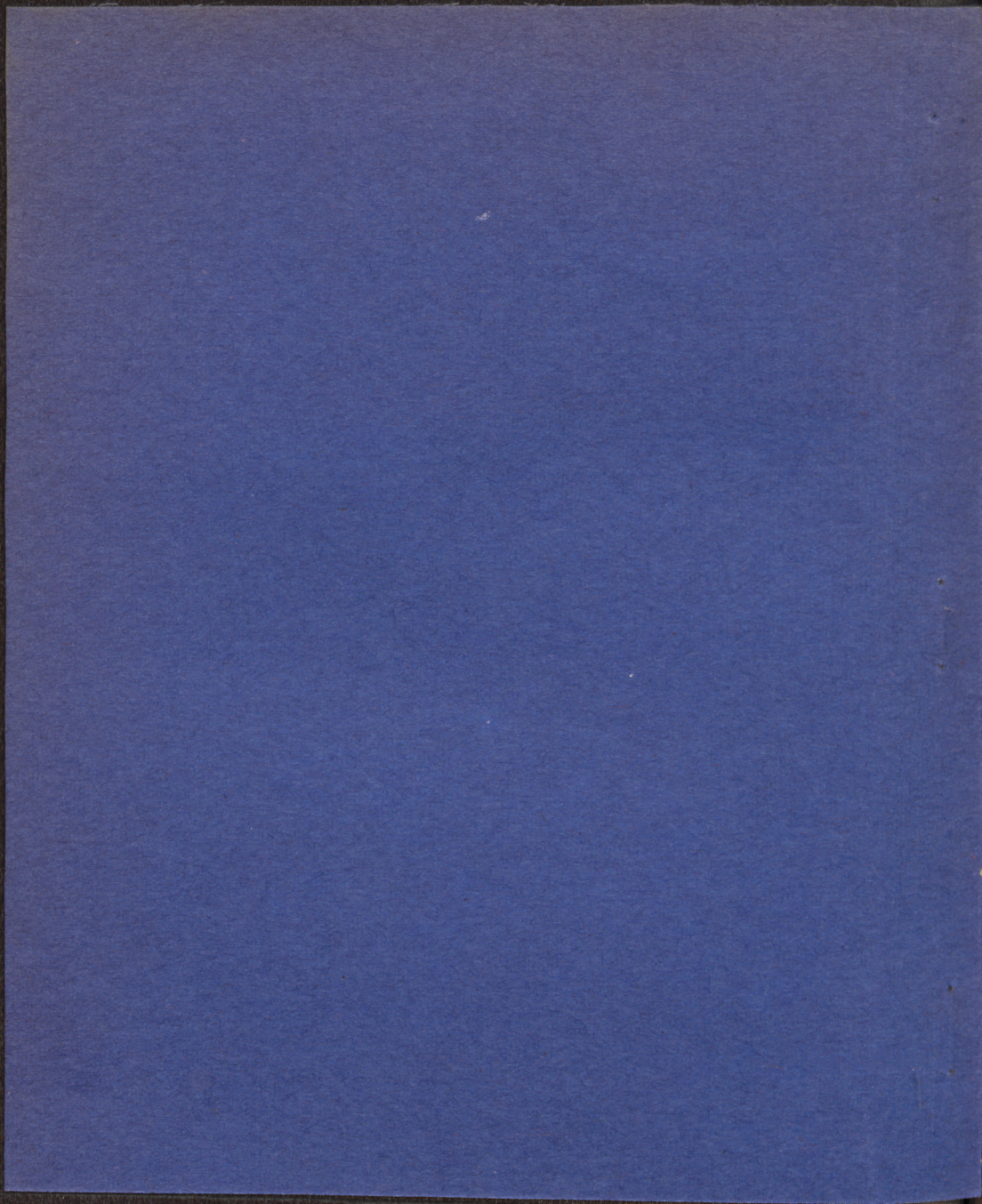
Rostochii: Kilius, 1664

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn740040286>

Druck Freier Zugang

RU Mwt 1664
Hartmann Möring
Vnt.: Heinrich Fartner

41.
THEOLOGIA OR-
THODOXA

Indultu

Reverenda Facultatis Theologicae

DEO OPT. MAX. GRATI-
AM LARGIENTE

Moderatore

AUGUSTO VARENIO,

Doctore & Professore Theologo, ac Consistorii
Serenissimorum Ducum Assessore,

PRÆSIDE

M. HARTMANNO Möring!

Vocato Rectore Scholæ Mindensis,

RESPONDENTE

HEINRICO GARTNERO,

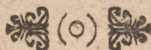
Danckero-Mindensi,

In

Acroaterio Boreali

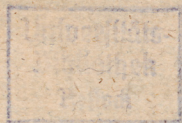
Die 2. Aprilis, hor. ab 8. antemerid.

Per modum Disputationis publicæ
proposita.

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS KILII, Acad, Typogr. Anno. 1664.

11
ΩΝ

§. 1.

Sse DEUM, nullagens, nullus Philosophus adeò barbarus unquam fuit, qui negatum iverit. Quia enim cognitione solius DEI, ejusq; quem misit, JESU Christi, vita æterna obtinetur, Joh. 17 3, nec tamen DEUS vult mortem morientis Ez. 33. 11. Ipse, in quo est Theologia ἀρχέτυπος, Theologiam naturalem ἐκτυπων mentibus nostris inscripsit, & propter hujus imperfectionem post lapsum alteram perfectiorem specialissimæ revelationis addidit, ut, perinde ac Angeli ipsum specularivè Matt. 18. 10. & experimentaliter Eph. 3. 10. norunt, ad γνῶσιν σωτηρίας, Luc. 1. 77. non obstante modo visionis speculari & ænigmatico, decurramus 1. Cor. 13. 12. omnia opera nostra in nomine Domini auspicientes Col. 3. 16 --- 17. & nunc per fidem, deinceps autem, post sive exuitionem, sive superinductionem, per speciem, & clarissimam visionem ambulantes, & ut, sive in corpore, sive extra corpus, DEO placeamus, contendentes 2. Cor. 5. 4-7-8-9. Hæc autem est habitus, qui aut ad quærendum & cognoscendum Dominum innorescit naturaliter Act. 17. 27-28-29. (idemq; tum ἐμφυτος, circa ἀρχάς, tum ἐπίκλητος circa ἀποδείξεις potissimum occupatus, & internus Rom. 2. 14-15. & objectivè externus c. 1. 19-20. uterq; in Statu immortalitatis primævæ excellentissimus Gen. 1. 26-27-28. coll. c. 2. 7. 17. in statu corrupto,

A

corrupto,

corrupto, ubi nemo venit ad Patrem, nisi per Christum Joh. 14.
6. quia lex spiritualis, nos autem carnales Rom. 7. 14. infirmatus,
langvidus Act. 17. 30. 31. reddens tamen 2dum intentionem volun-
tatis divinæ inexcusabiles Rom. 1. 20.) aut revelatione 2. Petr. 1.
21. olim extraordinariâ (non illâ unionis, quæ non ἐνωσις est; sed
revera ἀρχέτυπος & increatâ) infusionis in Prophetis & Apostolis;
hodiè solummodo mediata per scrutinium Sacrarû literarum princi-
paliter acquirenda 2. Tim. 3. 14-15-16 17. & Theologo futuro
accurato, tam thetico, quàm polemico, Lectione Philosophicâ,
Philologicâ, Historicâ profano-Ecclesiasticâ, profundiori medi-
tatione, fiduciali oratione, & intimiori tentatione, fundamen-
talis exegeteos, doctrinæ, elenchi, ac consolationis ergò com-
paranda. *Fac Domine, ut viam mandatorum tuorum intelligamus!*

§. 2. Theologiæ orthodoxæ principium essendi est קְבַר וְחַיָּה
seu ὁ γὰρ θεὸς λόγος Ez. 11. 5. Coll. Jer. 1. 2-4. Rom. 3. 2. isq̄;
ut à vanitate convertamur ad DEUM, ὡροφωγικὸς Act. 14. 15.
qui & in V. & in N. T. primitus diversimodè patefiebat Num.
12. 8. 1. Sam. 28. 6. Luc. 1. 2 3. 1. Cor. 12. 4-8-9-10-11. in Ecclesia Patri-
archali, & Christiana plantanda per oralem innotescebat prædicatio-
nem Gen. 2. 16 17. c. 4. 26. 2. Petr. 2. 5. quæ omne DEI consilium
revelabat Gen. 18. 17. coll. Exod. 19. 7. Act. 20. 25-27. virtute Ps.
119. 91. Act. 6. 9-10. eaq̄; divinâ Hag. 1. 1-2. 2. Cor. 3. 18. pene-
tranti Jer. 23. 29. Ebr. 4. 12. vivificâ Ef. 55. 3. 2. Cor. 2. 16-17. veraci
Ps. 119. 29-30-86. 2. Cor. 1. à v. 4. c. 4. 2. æternâ Ps. 119. 89-96. 1. Petr.
1. 23-25. Hæc revelatio malitiâ hominum depravata Ps. 95-8-9-
10-11. Ebr. 3. 10-13. in Mose vero divinitus restaurata Exod. 43. 5-31-32.
Joh. 1. 17. hodiè (quia loquela à scriptura, quemadmodum sermo
internus ab externo discernitur, differt Ef. 7. 13-14. coll. Matt. 1.
22-23. conf. cum utroq̄; loco Joh. 7. 15-16. unde Scriptura V. T.
in N. F. inducitur loquens Marc. 15. 18. Rom. 4. 3.) in Mosaica,
Prophetica, Hagiographica Ver. & Apostolica N. Test. Scripturâ
continetur; Nam Principium eam cognoscendi adæquatum est
Scriptura Joh. 5. 39. quæ jussu DEI in literas redacta Apoc. 2. 1. &
tam quâ verba, ac authenticum idioma, quàm res ipsas divina 1.
Cor. 2. 13. 2. Tim. 3. 16. ut de cœlesti nobis firmiter constet veritate
Deut.

Deut. 31. 19 1. Reg. 21. 22. imbecillitatiq; humanæ succurratur Ef. 30.
8. Rom. 15. 4. argumento Paulino 1. Tim. 3. 14-15. iniciante illam Do-
mino. Exod. 34-1-27. Rom. 16. 26. Denominatur autem à causa
Principali Spiritu S. Joel. 2. 28. 1. Petr. 1. 12. à quo inspirata 2. Tim.
3. 16. 2. Petr. 1. 21. Sacra Rom. 1. 2. 2. Petr. 2. 21. à ministerialibus
ad ductum Rom. 15. 4. 2. Petr. 1. 19. vulgò Prophetico-Apostolica :
Maximâ parte ante templum 2dum Ebræis, quibus concredita elo-
quia DEI Rom. 3. 2. Ebræo præcipue sermone, linguarum matre, &
essentialium DEI nominum efformatrice, quâ materialia & formalia,
adeoq; Christo nondum exhibito conscripta conf. Deut. 31. 19.
prout sub illo, & Christo in carne jam manifestato quoad Cano-
nicos N. F. libros, quâ realia & verbalia, linguâ omnibus ferè gen-
tibus tunc familiarissima, eaq; suavissima & fœcundissima, Hel-
lenicè consignata. conf. cum Apoc. 1. 11. 1. Cor. 2. 13. Omnibusq;
scrutandum proposita, Hab. 2. 2-4. Joh. 5. 39. quare & ex provi-
dentia divina in varias linguas est translata Pl. 87. 6. conf. Pl. 19. 4. coll.
Marc. 16. 15. & in se, & Matt. 5. 18. effectivè perfecta in omnibus ad sa-
lutem necessariis Pl. 19. 8. 9. 2. Tim. 3. 15. 16. 17. cui aut addi quicquam
nec potest, 1. Cor. 2. 14. coll. Epist. 2. c. 11. 4. nec debet Deut. 4. 1-2.
ratione datâ, Prov. 3. 6. aut immutari Act. 26. 22. Gal. 1. 8. est e-
nim Canonica Pl. 119. 9. Joh. 21. 24. Authoritativa Esa. 8. 19 20. 2.
Tim. 3. 16. historicè ab Ecclesia inducente approbata 1. Tim. 3. 14-
15. 2. Ep. c. 3. 14. & à defendente firmata Philip. 1. 7. fundata super
Christo 1. Cor. 3. 11. qui ὁ ἀμὴν ὁ μῦθος, ὁ πῶτος καὶ ἀληθινός
Apoc. 3. 14. ditans nos ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει 1. Cor. 1. 5.
undè & in locis genuinis, quâ fidem, & vivendi mores, perspicua
est Pl. 19. 8. 9. 2. Petr. 1. 19. in sensu tam mystico, sive allegoricus
sit, sive tropologicus, sive anagogicus, etiam in pluralitate signifi-
catuum relativè, absolutè v. in literali, per verba, aut propria, aut
figurata, tum historicè, tum etymologicè, tum analogicè, ex-
pressa, cum nullus in universa Scriptura locus adeò sit obscurus, quin
alibi nervosissimè explicetur. Conferantur singula loca. Est &
abstractivè Viva Joh. 6. 63. 64. Hebr. 4. 12. 1. Petr. 1. 23. Efficax, Esa. 55.
11. Rom. 15. 4. coll. 1. Cor. 1. 6. Salutifera Rom. 1. 16. 1. Joh. 1. 3. 4.
§. 3. Finis Scripturæ Objectivus est DEUS Pl. 73. 26-28. coll.
Pl. 43. 3. 4. hunc quia nemo unquam vidit Joh. 1. 18. nec videre po-
tuit

zuit Exod. 33. 20. 1. Tim. 6. 16. nisi symbolice Es. 6. 1. 5. nec novit 1.
 Cor. 2. 11. 14. conceptus de ipso sub solo lumine rationis, & extra
 revelationem specialissimam, in applicatione aberrat Ps. 96. 4-5-6.
 Quoniam autem homo DEUM non novit sub conditionibus a fide re-
 quisitis, & sic deficit in non attingendo totaliter Es. 45. 15. Rom.
 1. à v. 1. ad fin naturalis ejus cognitio non est salvifica Act. 4. 12. Rom.
 10. 10. 17. ideo se peculiariter revelavit, Jer. 24. 7. coll. Hof. 2. 20.
 Joh. 14. 21. coll. 2. Cor. 4. 6. per verbum Gen. 15. 1. 6. Joh. 10. 16.
 & tectius, & expressius Num 12. 6. 8. aut ore ad os loquendo Gen.
 21. 16. 19. aut per Prophetas prædicando Ezech. 33. 7. coll. Hebr. 1.
 1. aut per Angelos se manifestando Gen. 19. 1. 13. coll. Gal. 3. 19. aut
 in somnio se exhibendo Matth. 1. 20. aut per operationes sui cognitio-
 nem inducendo Joh. 14. 11. aut per ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χά-
 ραξίης ὑπὸς ἀστρος, quod est verbum hypostaticum, in clarescendo
 Joh. 1. 18. ut ipsum hic cernamus per speculum 1. Cor. 13. 12. in unitate
 Essentiæ Deut. 6. 4. Es. 45. 14. 21. coll. Ps. 18. 32. 1. Cor. 8. 6. Marc. 12.
 29. eaq; tam ratione v. 32. quàm numero Simplicissima Deut.
 32. 39. Coll. 2. Reg. 19. 15. 19. Joh. 17. 3. & pluralitate Personarum Gen.
 1. 26. Coll. c. 3. 22. Joh. 3. 11. eaq; determinata Ternatio, tum interpre-
 tative, quomodo vox personalis אלהים de DEO usurpata, it:
 אלהים semper supponit pro tota Trinitate Gen. 35. 7. Joh. 24.
 19. 31. Mal. 2. 6. nisi una persona cæteris contradistingatur Gen. 1. 1. 2.
 & cum nullus horum sit extra quemlibet ipsorum Joh. 14. 9. mentio-
 ne Patris & Filii Spiritus Sanctus corepræsentatur, conf. cum apprea-
 tionibus Paulinis Joh. 8. 16. 29. aut Patris & Spiritus nominatione
 Filius cognominatur Ps. 139. 7. 2. Petr. 1. 21. aut unius Patris, aut so-
 lius Christi nuncupatione universa Trinitas insignitur Ps. 139. 1. Eph.
 4. 10. singulæ enim sunt in singulis, & omnes in singulis, & singu-
 læ in omnibus, & omnes in omnibus, & unum omnia Col. 2. 9.
 Eph. 4. 18. Joh. 10. 30. c. 14. 9. 10. 1. Ep. 5. 7. coll. cum 8. tum expli-
 cite, idq; vel generaliori Personarû designatione, per nominis 2dum
 excellentiam tetragrammati triplicationem Num 6. 24. 25. 26. conf.
 Jer. 7. 4. & attributi אלהים seu אלהים geminatam repetitionem Es.
 6. 3. Apoc. 4. 8. vel specialiori, in Veteri obscuriori Ps. 33. 6. Es. 48.
 16. cap. 61. 1. in Novo clariori agnominatone Matth. 28. 19. citra om-
 niam

mñem inæqualitatis rationem distinctè enumerata 2. Cor. 13. 13. distin-
 ctis Symbolis repræsentata Matth. 3. 16. 17. & operationibus perso-
 nalibus à tribus distinctis 2. Cor. 1. 21. 22. distinctè manantibus con-
 firmata 1. Cor. 5. 7. coll. Joh. 3. 5. 6. 16. 17. Ideò personæ non sunt
 confundendæ Joh. 17. 21. differunt enim substantiæ seu ὑφιστάμενα
 intelligentia, notionibus relativè oppositis Ps. 2. 7. Gal. 4. 4. Joh.
 15. 26. ut nec substantia separanda conf. cum Gen. 11. 6. 7. Joh. 14. 9.
 10. nam personæ ἑμοῦσαι. El. 6. 3. Joh. 10. 30. 1. Joh. 5. 7. inferunt
 essentiæ ἐνότητα 1. Cor. 8. 4. 5. 6. voluntatis, quæ liberrima, Rom.
 9. 18. 19. Philip. 2. 13. κοινωνίαν Eph. 1. 9. 10. potestatis & gloriæ
 ἰσότητα Joh. 5. 17. 19. cap. 16. 15. cap. 17. 10. Essentia DEI est
 ipsum esse Exod. 3. 14. Apoc. 1. 8-18. & formale Exod. 6. 2. &
 causale Act. 17. 28. conf. de utroq; El. 41. 4-17. Rom. 11. 36. unde
 nomina יהוה & ex eo contractum יהי item יהוה de solo DEO e-
 nunciantur, conf. de priori El. 42-8. de posteriori Pl. 8. 2-10. hic e-
 nim est יהוה אלהים Deut. 10. 17. Illud esse est ipsa Spiritualitas
 El. 13. 1-3. Joh. 4. 24. cujus abyssus quia imperferutabilis Rom. 11. 33.
 quæ nobis videtur esse essentia, ad quam reliqua attributa se habeant
 tanquam qualitates, captui nostro se in script. accommodat Joh. 3. 12.
 tum per συγκατάβασις El. 59. 1-2. Jer. 22. 18. 19. tum per idiomatum,
 in ac cum essentia simplicissimè identificantium, (quia relationes
 non componunt, sed tantum distinguunt) formalem differentiam,
 sive abstractivè, sive concretivè indicatam El. 57. 15. 16-17. 18. 19.
 & q. scaturit attributa, tum simplicia, Æternitatem, & ab ante, & à post
 Pl. 90. 2. Apoc. 1. 18. adeoq; Independentiam Jac. 1. 17. Immortalita-
 tem 1. Tim. 6. 16. Immutabilitatem Pl. 102. 25-27-28. Jac. 1. 17. simpli-
 cissimam indivisionem Zach. 14. 9. ipsam Simpliciter, nullatenus,
 nequidem ex actu & potentiâ metaphysicâ, compositam El. 43. 10.
 c. 44. 6. Immensitatem 1. Reg. 8. 27. Pl. 139. 7. quam comitatur ex-
 trinseca DEI à repletiva Omnipræsentia denominatio Jer. 23. 23-24.
 h. e. ut sit supra cuncta, non elatus, subter cuncta, non prostratus,
 intra cuncta, non inclusus, extra cuncta, non exclusus, super, to-
 tus præsidendo, subter, totus sustinendo, intra, totus adimplendo,
 extra, totus complectendo, infra, nusquam coarctatus, extra nus-
 quam dilatatus Pl. 139. 8-9-10-13. Am. 9. 2. conf. Act. 17. 24-27-28.

rum respectiva realia, eaq; communia, ἑσθδῶς, ἐξοχικῶς, κοινῶς,
 καὶ θεικῶς prædicata, qualia sunt Omniscientia Job. 22. 12-13. coll.
 Pl. 33. 11-13-14-15. Pl. 39. 1-2 3-4-5-6. Joh. 16. 30. Ebr. 4. 13. Est enim
 solus sapiens 1. Tim. 1. 17. & futurorum præsciens El. 44. 7-8. Κύριος
 καρδιῶν γνώσεως πάντων Act. 1. 24. sicq; ipsa Sapientia conf. cum El.
 11. 2. Deut. 31. 21. Proverb. 8. 1-12-14-15. Omnipotentia Gen. 17 1. c.
 18. 14. Jer. 32. 17-27. 2. Cor. 6. 18. Apoc. 16. 7. quæ cum Omniscientia
 & Omnipræsentia conjungitur Job. 42. 2-3. Pl. 89. 8-9. ipsa Veritas conf.
 cum Exod. 34. 6. 1. Sam. 15. 29. cum Joh. 3. 33. Apoc. 6. 10. quam ipse
 profiteatur Mal. 3. 6. non reticendam Num. 23. 19. conf. Joh. 8. 26.
 1. Joh. 5. 20. in quem impossibiliter cadit mendacium Ebr. 6. 17-18.
 est enim & ipsa Sanctitas El. 8. 13-14. coll. Pl. 51. 6-13. ipseq; Amor
 Cant. 8. 6-7. 1. Joh. 4. 8. producens Bonitatem Ebr. 3. 11. coll. Neh.
 9. 25. inde à mundo condito Pl. 25. 6. tam Misericordiæ Exod. 34.
 6. Pl. 17. 7. El. 54. 7-8-9-10. quàm justitiæ Deut. 32. 4. Rom. 3. 26. quæ
 utraq; arguit Perfectionem Matr. 5. 48 quæ est omnia, quæ sunt,
 & tamen nihil eorum, quæ sunt. Jac. 1. 17. quia est ipsa Ἀνύπαρκτη Job.
 21. 2-3. eminens Majestas 1. par. 17. 25. cui nihil simile El. 44. 7. c. 46.
 9. ipsaq; Beatitas 1. Tim. 6. 15. tum illa, quæ quidem sub ratione prin-
 cipii, & quoad operationes ad extra, totius Trinitatis indivisas,
 communia sunt, servato tamen ordine hypostatico, & primariæ reve-
 lationis Personarum mysterio Joh. 5. 17 18-19. c. 10. 38. c. 14. 10-11. &
 important ad creata habitudinem, quarum intuitu DEUS dicitur Cre-
 ator, Redemptor, Sanctificator, Dominus dominantium &c. de
 quibus deinceps. Proponimus omnia abstractivè, quo declare-
 mus, ea ita inesse, ut singula simplicissime sint ipsum, *quicquid est
 in DEO, sit ipse DEUS* El. 40. 10 11. Ez. 33. 11. 1. Tim. 6. 16 coll. 1. Joh.
 1. 5. in abstractis autem, præeunte innumeris locis Scripturâ suppo-
 nimus concreta, ad excludenda rationis entia: Nec enim ipsa per-
 sonarum relatio, licet non sit essentialis, propterea rationis est, verum
 realis, Joh. 10. 29-30. non quidem accidentalis, in ὑπερῆσσιον enim
 non cadit accidens, sed τὸ πρῶτον ὑπάρχῃως Joh. 1. 1. cujus fundandi
 ratio subsistit in proprietatibus personalibus internis, quibus alte-
 ra persona alteri est incommunicabilis Joh. 5. 32. c. 14. 16-26. Pater
 enim est gignens, Pl. 2. 7. Filius unigenitus à Patre Joh. 3. 16. 17.
 Spiritus

Spiritus S. procedens à Patre & Filio Apoc. 2. 7. Nam quia Spiritus æq; Filii ac Patris est Spiritus Rom. 8. 9. coll. Gal. 4. 6. & quidem Spiritus oris Christi 2. Thess. 2. 8. qui ab utroq; mittitur Joh 15. c. 16. 7. 26. originem quoq; ab utroq; ducat necesse est, deficiente omni respectu alio. Singulæ hæ sunt verus DEUS, quarum una individua, earumq; æq; perfecta est Deitas 1. Joh. 5. 7-20. Pater est DEUS, quia Filius ejus est DEI Filius Joh. 3. 18. 1. Ep. 5. 5. & ipse absolute nominatur DEUS v. 16. conf. Gal. 4. 6. Filius expresse nuncupatur DEUS, conf. cum Joh. 20. 28. Rom. 9. 5. 1. Joh. 5. 20. per consequentiam contextus talis esse ostenditur ex Act. 20. 28. 1. Tim. 3. 16. argumentatione ex locis ipsum *θεὸς ὢν* Ebr. 1. 2. eumq; *μονογενῆ* Joh. 1. 14-18. & *ἰδιον* Rom. 8. 32. appellantis DEUS esse creditur Joh. 5. 17-18. per attributa divina ipsi apposita DEUS cognoscitur Prov. 8. 22. Joh. 2. 26. deniq; Divinitas Ejus ex majesticata exaltatione & adorationis cultu ipsi debito evincitur Ebr. 1. 5-6-7-8-9. & Ps. 2. 7. Phil. 2. 9-10-11. & Ps. 45. 7-8 12-13. Spiritus S. est DEUS, quia ipsi tribuitur nomen DEI essentialiale Exod. 4. 11-12. coll. Zach. 7. 12. cum 2. Sam. 23. 2. & Luc. 1. 55-70. Tum proprietates divinæ sunt proprietates Spiritus Ef. 63. 11-14. coll. cum Deut. 32. 12. 1. Cor. 12. 4-5-6-7. c. 2. 10. & DEUS esse demonstratur Act. 28. 25. ex Ef. 6. 8-9. Deniq; simplicissimè describitur esse DEUS Act. 5. 3-4. 1. Cor. 3. 16. 1. Joh. 5. 9-7. 6. ac Dominus 2. Cor. 3. 17. Ut itaq; una est Essentia Divina, sic non omnis exulat pluralitas, gemina hæc est emanatio, inexplicabiliter admirabilis Rom. 11. 33. altera à solo Patre per generationem, altera à Patre & Filio per productionem; trium hypostasium tres proprietates, *ἀγεννησία*, sive origo essentialis, *γέννησις*, *ἀκρότευσις*; quatuor relationes formaliter distinctæ, Paternitas, Filiatio, Spiratio activa, Spiratio passiva; quibus juncta proprietates personalis Patris conficit 5. notiones. His accedunt innumerabilia immensi pelagi attributa, sub quorum conceptu Trinitatem in unitate, & unitatem in Trinitate veneramur.

§. 4. Trinunus DEUS, ex quo, per quem, & in quem sunt omnia Rom. 11. 36. oriri nescius Ps. 111. 2-3-4. semper operatur Joh. 5. 17. ab æterno, actus ad intra Prov. 8. 22-23. eosq; aut divisos, in certo Divinitatis supposito personaliter terminatos Ps. 2. 7. Ebr. 1. 5. aut indivi-

indivisus, qui immanentes dici siveverunt, quia cum simplicissimo
 essentia divinx complexu recipiuntur Act. 15. 18. ut actus intel-
 ligendi se ipsum 1. Cor. 2. 10-11. & volendi ab aeterno, quæ in tem-
 pore exequi constituit. Eph. 1. 3. conf. Joh. 17. 5. c. 24. 10-11. In
 tempore agit opera ad extra per *Creationem τῶν μὴ ὄντων ὡς ὄντων*
 Rom. 4. 17. naturalis machinæ Jer. 10. 16. Joh. 1. 3. Redemptionis Jer.
 31. 22. justificationis Es. 45. 8. Sanctificationis Pl. 31. 12. afflictionis
 Es. 45. 7. Quia verò Creatio gratiosæ potentia est basis creationis
 potentis gratia 1. Cor. 15. 44-45. ejus rationem jam instituiamus antesi-
 gnanam v. 46. Creatio autem alia est secundum substantiam, quæ
 dicitur primaria, faciens ex nihilo negativo, seu nonente simplici-
 ter, quod terminus creationis à quo Es. 41. 24. ens positivum Gen.
 1. 1. Ebr. 11. 3. alia secundum producendi modum, quæ mediata oc-
 cupatur circa nihilum dispositionis, ultra naturæ vires miraculosè
 elevatum Gen. 1. 20. c. 2. 7. quod in se adeò inhabile est ad objectum
 producendum, ut non minor ad id efficiendum, quàm ex nihilo
 creandum, virtus requiratur Es. 41. 20. 1. Paral. 14. 11. Utraq; indigi-
 tatur voce *נִרְאָה* Gen. 1. 1-21. coll. Num. 16. 29 30. cujus principium
 solitarium est DEUS Es. 44. 24. conf. Mal. 2. 10. ceu prout omni-
 um operum ad extra Joh. 5. 19. c. 16. 14-15-16. Tres personæ S. S.
 Deitatis Gen. 1. 1-2-3. Eccl. 12. 1. Pater 1. Cor. 8. 6. prov. 8. 22-26-
 27-28. Filius v. 3. Col. 1. 16. conf. de utroq; Ebr. 1. 2. Spiritus S. Joh.
 33. 4. Pl. 104. 30. conf. de singulis Pl. 33. 6. indivisim creant Pl. 102.
 26. Joh. 17. 21-22-23. cum principium creationis *quo* secundum no-
 strum concipiendi intellectum sit illimitata & individua DEI po-
 tentia, & id, *quod* agit, una tribus communis Deitas, Pl. 115. 3.
 coll. Es. 45. 12. Ebr. 1. 10. coll. Joh. 17. 10. majestatica Pl. 148. 5. quò
 enim agens est perfectius, eò paucioribus ad operationem indiget
 mediis, 2. Chron. 14. 11. Hinc agens hyperphysicum immensum
 agit se solo per essentiam indivisam v. 11 12. ipse dixit & facta sunt
 Gen. 1. Pl. 33. 9. Creatio successivè facta est, & absoluta sextiduo Gen. 1.
 21. c. 2. 1. 2. coll. Exod. 20. 11. à vespera in vesperam supputato Gen.
 1. 2-3. Num autem autumnale illud fuerit, an vernale, ex maturis
 frugibus ac fructibus v. 12. c. 2. 9-16. colligi nequit. Ordo ramen
ἡ ὅλη ἐξ ἀρχῆς visibilis per dies singulos distinctè memoratur c. 1.
 ipse mundus creatus est Joh. 1. 10. c. 17. 5. primo die massa universi,

pro-

proindeq; aqueo-terrena, & lux primogenea, sicq; essentia igneo-
 aërea v. 1-2-3 4-5. secundo expansum, tam æthereum, quam aëre-
 um, discernens aquas supra-& sub cœlestes. Tertio aquæ ordi-
 nata à terrâ separatio, & seminalis telluris fructificatio v. 9-10-11-
 12-13. Quarto luminaria magna, cum planetis & stellis fixis omni-
 um magnitudinum in signa tempestatum ac temporum v. 14-15-16-
 17-18-19. Quinto aquatilia & volatilia v. 20-21-22-23. Sexto ani-
 malia terrestria, & Compendium naturæ, microcosmus, Homo
 v. 24-25-26-27. omnia summè bona v. 31. 1. Tim. 4. 4. adeoq; perfe-
 ctissima, cui nulla perfectionis particula deest, nulla in essentia,
 cum hæc sit indivisibilis, addi potest, l. c. in usum hominis v. 28-
 29-30. conf. 1. Cor. 9. 9-10. quemadm. finis à parte DEI est demon-
 stratio gloriæ divinæ. Ps 19. 1. Rom. 1. 19-20.

§. 5. Creationis actum excipit ejus status coll. cum Act. 17.
 24-25-28. & Col. 1. 16-17. Rom. 11. 36. qui est creatorum Conser-
 vatio Joh. 12. 9-10-15. Ps 119. 90-91. conservandorum gubernatio
 Ps. 147. & 148. eaq; perpetua Es. 40. 28. c. 54. 15. & necessaria Jer.
 3. 23. c. 10. 23. conf. Ps. 95. 4-5. quo referenda debilitatorum refe-
 ctio Es. 4. 26-29-31. defectuum præternaturalium emendatio Ps. 103.
 3. & peccatorum paterna visitatio Am. 9. 9-10-11. qui singuli actus
 connectuntur Ps. 46. 6-7-8-9. & profluunt ex æterna DEI Provi-
 dentia prov. 19. 21. conf. cum Es. 42. 5-9. c. 46. 9-10-11. c. 48. 3-
 5. quâ omnia, præterita, & futura, etiam abscondita, & conting-
 entia, Omniscius, præsentissimè cognoscit Ps. 94. 9-10. Ebr. 4.
 13. conf. Ps. 139. 1-2. cum Dan. 2. 11-20-21-22. & ita ipsis suâ gratiâ
 tanquam bonus Pater Eph. 3. 15-16. coll. Matt. 7. 9-11. benevole pro-
 spicit Matt. 6. à v. 25. ad fin. 1. Petr. 5. 7. ac ipso actu efficaciter suc-
 currit Es. 12. 2. Matt. 28. 30. Scientificam illam curam declarat uni-
 versali tam protectione Es. 40. 12. Matt. 10. 29-30. quâ prospicit,
 aut generaliter omnibus creaturis Ebr. 1. 3. c. 4. 13. etiam singulari-
 bus Matt. 6. 32. & minimis Luc. 12. 6-7. coll. Matt. 6. à v. 25. ad fin.
 c. 10. 30. aut specialiter hominibus Job. 10. 8-9-10-11. Matt. 5. 45.
 iisq; laborantibus Gen. 3. 17-19. citra fiduciam operis operati Ps. 127.
 1-2. aut specialissimè piis Es. 35. 5. 1. Tim. 4. 10. tum cooperatione,
 seu indifferenti concursu, quo in omnes effectûs, & unam, quoad
 rem, cum creaturis, actionem variè insidit Jud. 7. 2-7. neq; tamen

B

ordi-

ordinariè ita eam determinat, ut necessitatem, sive quoad speciem actus, sive quoad exercitium, inducat, ceu cum causis particularibus conf. 1. c. cum Ef. 12. 2. 1. Cor. 4. 7. tum per potentiam suam ordinatam Gen. 9. 11. cum, quia est *αἰσιον ἀνθρώπων*, potentiam extraordinariam Exod. 34. 10. tam immediatam, quam mediatam 2. paral. 14. 11. conf. cum Gen. 18. 14. Exod. 34. 28. (quæ est omnipotentia absolute dicta Ef. 14. 24-27. c. 46. 10-11. & liberrimè operatur Eph. 1. 11. nec causis secundis est adstricta Ef. 43. 13.) etiam contra, Deut. 28. 27. supra, c. 8. 3-1. Reg. 18. 38-39. & præter naturam, Am. 4. 6-7. Gen. 2. 11. virium ejus, omnibus causis ad operandum in potentia proximam constitutis, aut inhibitione, Dan. 3. 27. aut impeditarum relaxatione 1. Reg. 18. 1-45. conf. hæc conjunctim Dan. 6. 21. 22. 24. (docent idem miracula innumera) voluntatem suam Sanctissimam exequitur Matt. 6. 10. c. 11. 25-26. In specie concurrunt ad operationes hominum exercendas, Act. 17. 25-28. malas aut potenter invertendo, Gen. 50. 20. aut influxus subtractione impediendo, Ef. 8. 9-10. c. 19. 14. aut deserendo, 1. Sam. 15. 26. c. 16. 14. aut permittendo, Ef. 61. 8. prov. 16. 4. aut puniendo, 1. Reg. 22. 20-21-22-23. omnes in bonos fines dirigendo: Rom. 8. 28. bonas autem præter influxus universalis præstationem etiam moraliter intendendo, suadendo, imperando, promovendo, producendo, adjuvando, operando, illisq; benedicendo Deut. 8. 18. Matt. 7. 6-7-8. c. 10. 19. quemadm. Spiritualium solitaria causa est conf. cum Os. 13. 9. 2. Cor. 3. 5. Licet autem intentio illa divina finem quæsitum, bonum hominis, 1. Cor. 9. 9-10. & suam gloriam Ef. 42. 8-9-10-11-12. Matt. 5. 16. sæpe non obtineat totaliter, Gen. 6. 3. Ebr. 10. 26-29. cum necessitas præscientiæ divinæ Ef. 29. 15-16. nec actionum humanarum, collat contingentiam prov. 1. 24. 25-26. Matt. 23. 37. nec executionis divinæ, circa statuta, tam simplicia, credulorum precibus conformanda Ef. 38. 1-5. Luc. 24. 28-29. conf. Jon. 4. 4-9-10. quam hypothetica Apoc. 2. 5. nunquam tamen illo omnino frustratur Num. 11. 23. nam providæ ipsius curæ nonnunquam succenturiat justitia Ef. 5. 4. 5-6. Rom. 1. 24-25-28.

§. 6. Providentiæ divinæ objecta sunt varia 1. Cor. 15. 3-8-39-40. quæ inter primas obtinent Angeli Ebr. 1. 4. Existencia Angelorum probatur Ps. 91. 11. Matt. 4. 6-11. c. 18. 10. eorumq; creatio

tio Ps. 148. 2-5. Col. 1. 16. à quâ DEUS denominatur Pater *πνευμῶ-
 Jan* Ebr. 12. 9. nam creavit ipsos intra *ἐξαήμερον* intervallum Gen. 1.
 1. c. 2. 1. licet Scriptura nullibi determinatum creationis diem indi-
 giter. Essentiam vero illorum, & quæ illam consequuntur, adum-
 brat, quod omnes Matt. 22. 30. qui multa millia Dan. 7. 10. Matt.
 26. 35. sint creati Spiritûs completi Ps. 104. 4. proindeq; incorporei
 Luc. 24. 39. potentes Ps. 103. 20. conf. 2 Reg. 19. 35. celeres, defini-
 tive spacia complentes Es. 6. 2. boni ac justi Joh. 8. 44. quorum spi-
 ritualitas non est simplicissima, cum vi creationis ex actu & poten-
 tia, sive essentiâ & existentia sit composita; nec ipsa eorum existen-
 tia ab omni compositione est immunis, nam proprietates illorum,
 essentielles, *intelligere* Es. 6. 2-3. & *velle* Luc. 15. 10. coll. Ebr. 1. 6.
 licet se non exerant per species superadditas, non tamen sunt actus
 purus, aut ipsa illorum essentia, nam scientia Angelorum concre-
 ata, quam & voluntas sequitur, augetur per revelationem Eph. 3.
 10. & experientiam 1. Petr. 1. 12. coll. Apoc. 12. 12. est enim iis ter-
 minis circumscripta, ut cordium humanorum arcana non, nisi ex
 signis externis, & à posteriori, conjecturaliter, indagare valeant 1.
 Cor. 2. 11. conf. c. 11. 10. nec circa contingentia futura illustriori sci-
 entiâ polleant, quam homines, si discedas ab ea, quam longissimo
 rerum usu compararunt. Si enim effectus dependeat à liberâ agen-
 tis voluntate, aut nexus causarum potentiâ divinâ suspendatur, ut
 e. g. sol aut ster Joh. 10. 12-13-14. aut retrogrediatur Es. 38. 8. aut or-
 do naturalis à causis per accidens interturbetur, quâ ratione mete-
 ora innumeris mutationibus sunt obnoxia; aut piorum desideriis
 statâ tempestatum leges immutentur, ante & extra revelationem
 nulla talium contingibilium in Angelis datur præscientia. Es. 41. 22
 23. c. 44. 6-7-8. Quia tamen illi compositionis modi non sunt phy-
 sici reales, simplicitas essentiæ infert incorruptibilitatem 1. Cor.
 15. 42-44. Nomen Angelorum sortiuntur commune cum Angelo
 increato Os. 12. 3. 4. (qui voce Angeli in scripturis semper intelli-
 gitur, quoties ipsi opera divina attribuuntur conf. Gen. 16. 7-10.)
 & ministris verbi Mal. 2. 7. c. 3. 1. coll. 2. Cor. 5. 20. quoniam officii
 eorundem est *ἀγγέλλειν*, & *ἀγγέλλειν* Apoc. 10. 7. coll.
 Ps. 103. 20. Ebr. 1. 14. sunt enim creati Spiritus ministratorii DEI
 Dan. 7. 10. & hominum Ebr. 1. 14. sicq; Angeli DEI sunt Angeli ho-
 minum

minum Matt. 18. 10. quorum quidam jugum ministeriale excussuri
 abusu liberi arbitrii stationem suam dereliquerunt Joh. 8. 44. unde in
 diversas abierunt turmas, Jud. v. 9. Apoc. 12. 7. Utriusq; numerosa est
 multitudo Matt. 26. 53. Marc. 5. 9. stantium tamen numerosissima
 2. Reg. 6. 10. Discernuntur cohortes qualitativis accidentalibus, a-
 lii namq; sunt Angeli Sancti Marc. 8. 38. gloriosi Luc. 9. 6. lucidi 2.
 Cor. 11. 14. distinctis classibus ornatissime dispositi Eph. 1. 21. c. 3.
 10. Col. 1. 16. quorum Summa suavitas 1. Cor. 13. 1. ineffabilis volu-
 ptas Pf. 78. 25. cœli beatitudo ex continuo DEI intuitu orta Matt.
 18. 10. unde ipsum incessanter laudant Pf. 103. 20-21. Pf. 148. 2. & in-
 vocant Pf. 97. 7. coll. Ebr. 1. 6. ipsi non adorandi Apoc. 22. 8. 9. conf.
 Col. 2. 18. Matt. 4. 10. Ex horum numero plures singulis credenti-
 bus in custodiam sunt assignati conf. cum Ebr. 1. 14. Pf. 91. 11. cujus
 muneris analogum quid præstiterunt Christo exinanito, ipsum tum
 confortando Luc. 21. 43. tum servicia submittendo. Matt. 4. 11. Alii
 mali Eph. 6. 12. iiq; suo ordine divisi Matt. 12. 24-26. Horum rabies
 sævit in tam corporaliter, quorum animis nocere nequeunt Marc.
 3. 17. Luc. 11. 14. quam spiritualiter obsessis 1. Cor. 6. 16. qui quo die
 defecerint licet nos lateat, exacto tamen prius sextiduo ex Gen. 1.
 31. & ante lapsum protoplastorum ex c. 3. coll. 2. Cor. 11. 3. eos non
 solum secundum reatum, quo omnium peccatorum, ad quæ ho-
 mines inducunt, malum incurrere, sed etiam secundum affectum,
 cujus Spiritus creati capaces sunt, videlicet inobedienciæ Pf. 103. 20-
 21. eamq; comitantis superbiæ & invidiæ conf. cum Job. 4. 17-18.
 Col. 2. 18. lapsos esse Joh. 8. 44. Jud. v. 6. statuimus, sicq; pœnam
 mereri, v. 9. & ardere odio absumendi pios 1. Petr. 5. 8. sed, quæ
 DEO sit gloria 1. Cor. 15. 57. frustra v. 55-56. Rom. 8. 38-39. sunt
 enim ligati vinculis indissolubilibus, ut referentur judicio intolerabi-
 bili, & igni æterno Jud. v. 6. Matt. 25. 41. nobis in exemplum. 2.
 Petr. 2. 4-5-6.

§. 7. Angelos juxta complectitur Providentia divina Ho-
 mines Gen. 1. 28-29. 1. Cor. 9. 9-10. ex Deut. 25. 4. accessuros ad
 cœtum myriados Angelorum Ebr. 12. 22. & futuros ἰσχυροὺς Luc.
 20. 36. quorum saluti ipsi etiam Angeli ministrant. Ebr. 1. 14. Ratio
 creationis hominum, dicto & facto absolutæ, majestatica veneran-
 dam dignitatis ipsorum infert excellentiam Gen. 1. 26-27. Hæc con-
 sistit

sistit tam in natura & corpore, ejusq; architectonica admiranda conf. cum l. c. c. 2. 7. *cujus materia ex qua* Adami quidem (qui primus omnium fuit אָדָם cum, qui c. 2. dicitur esse creatus singulari artificio, idem c. 1. memoreretur creatus ad imaginem DEI conf. Act. 16. 27.) immediata Gen. 2. 7. Evæ verò mediante costâ virili v. 21-22. eaq; carnosâ & animatâ v. 23. in somno, qui ipsi tamen aliàs futurus erat naturalis 1. Cor. 15. 44-45-46. Adamo, immediate, post brutorum nomenclaturam divinitus immisso Gen. 2. 21. viro exempta conf. cum nexu v. 20. & 21. v. 22 23 24. fuit terra rubens; *in qua* pulvis, Jehovah Elohim formavit Adamum אָדָם הָאָדָם c. 2. 7. conf. c. 3-19. 1. Cor. 15. 47. *cujus analogia* describitur Joh. 10. 8-9-10-11. Ef. 19. 16. c. 64. 8. conf. Rom. 9. 20-21. & *anima*, à D E O imperscrutabili modo Zach. 12. 1. velut spiraculum vitarum (& adeò æquè immortalis, ac Angeli) in nares Adami inspiratâ, Gen. 2. 7. *cujus beneficio* homo factus est natura intelligens conf. cum l. c. v. 19-20. nam unionem partium essentialium comitata est ipsa earum unio v. 7. quæ in generationibus per traducem conservatur, conf. cum c. 1. 28. Joh. 3. 3. quàm in *imagine DEI* gratiôsè concreata Gen. 1. 27. *cujus subjectum quod est integer homo*, conf. Gen. 1. 26. c. 2. 7. nam quicquid perfectionis est in D E O eminenter & causaliter, id in homine quodamm. existit per participationem & intellectum; quemadm. enim DEUS est finis rerum omnium, ita homo corporearum c. 1. 28 29. *cujus ordinatissima corporis harmonici compages* cum corporeorum membrorum functionibus divina Archetypi nostri attributa significantivè adumbrat Ef. 59. 1. Jer. 32. 17. operative refert Rom. 6. 19. qualitates Spirituales subjectivè receptura 1. Cor. 15. 44. non mortalis creata Gen. 2. 7-9-17. c. 3. 19. Rom. 5. 12. *cujus ratio plenior expeditur* Apoc. 2. 7. Interim *subjectum quo præcipuum est anima hominis*, 2. Cor. 3. 17-18. non quidem quod imago DEI circumscribatur essentiâ animæ, ipsa enim facta est secundum imaginem in similitudine DEI Gen. 1. 26. sed quod ipsi substantiæ qualitates perficientes sint concreata l. c. nã אָדָם & אָדָם in Scriptura semper inferunt accidens, in quo tertio materialiter conveniunt, sed formaliter distinguuntur, quod illud sit representatio effigiata, hoc norma convenientiæ imaginis cum essentia representata, licet nonnunquam, ob certas causas, in sacris promiscuè usurpetur. Imago illa

supponit pro ornatissimo omnium perfectionum Systemate, conferatur geminatio vocabuli imaginis v. 27. Illarum palmarum numerantur iustitia & Sanctitas Veritatis Eph. 4. 24. 1. Petr. 1. 15-16. ἐπιγνώσις καὶ ἐκείνα τῆς Κλιμακίας, qui omnis Sapientiae & Scientiae fons Col. 3. 10. itaq; imago DEI primario perficit omnes animae & corporis facultates, 1. Thess. 5. 23. intellectum sapientiae imbuunt, non solum exactam rerum naturalium Gen. 2. 19-20-23. quae revelatione & experientia sumptura erat incrementa, conf. cum l. c. v. 16. 17. atq; in prole c. 1. 27-28. cum aetate succretura Luc. 1. 80. c. 2. 40. verum etiam Trinunius DEI, ejusq; voluntatis de salute aeterna, per observationem legis interdicens comestionem de arbore scientiae bonae & mali conservanda & augenda conf. cum Gen. 1. 26. & c. 2. 9-17. Col. 3. 10. Voluntatem iustitiae & Sanctitatis veritatis inclinat Eph. 4. 24. Animi sensa citra ullam inordinatam cupiditatis tentationem sancte conspirant Gen. 2. 25. perfectissimo DEI beneplacito illa ratio conformante Rom. 12. 2. Corpus sanctificat cultus rationalis v. 1. Secundario consistit in immortalitate; Rom. 6. 23. anima enim nulum agnoscit corruptionis principium Gen. 2. 7. corpus autem erat non mortale c. 3. 22. seu potentiam moriendi saltem remotam affectum c. 2. 17. c. 3. 19. cui obviabat in genere diata incruenta c. 1. 29. in specie arbor vitae c. 2. 9. Apoc. 2. 7. Archetypon hujus imaginis ut reparatae Col. 1. 13-14-15-16-17. sic & concreatae est imago DEI invisibilis, Filius primogenitus v. 15. Ebr. 1. 3-5. non quidem ut incarnandus, nedum ut incarnatus, cessante incarnationis causa, sed tanquam verbum potentiae v. 2-3. Confectaria illius imaginis erant dominium in omnia sublunaria Gen. 1. 26-28. & voluptuarius Paradisi cultus c. 2. 9-10-15-16. cujus circumscriptae situationis topographia hodie assignari nequit, si Pison & Gihon oppositis post diluvium labantur scaturiginibus, flumina ejusdem in Paradiso originationis. Gen. 2. 10-11-13. Hoc dignitatis Rom. 8. 17-20-22. & delectationis culmen cum ipsa baseos corruiat ruinam Gen. 3. 23. contingente per lapsum protoplastorum a v. 1. ad 7. post celebrationem Sabbathi declivem c. 2. 2-3. coll. Exod. 20. 11. Ebr. 4. 4. Lapsus iste fuit peccatum proprie dictum Gen. 2. 17. c. 3. 6. conf. 1. Joh. 3. 4-6-8-10. quod tamen quaedam imaginis deperditae rudera reliquit residua Gen.

Gen. 9. 6. Jac. 3. 9. Rom. 2. 15. c. 1. 19-20. quorum, agnito peccato ad perfectionem pristinam instituitur reparatio Pl. 23. 1-3-5. Col. 1. 13-14-20 21-22-23.

§. 8. Cum per legem sit agnitio peccati Rom. 3. 20. Peccatum est ἀνομία 1. Joh. 3. 4. etiam motuum primo primorum Rom. 7. 7-8 quæ justitiæ opponitur Ez. 5. 6-7-8. conf. Rom. 6. 20. & παρανομία copulatur Eph. 2. 1. ideo norma, à quâ peccans aberrat, est Lex DEI 1. Joh. 3. 4. tum solemniter promulgata Exod. 24. 1-9. conf. c. 20. tum cordibus inscripta Rom. 2. 14-15. ejusq; justitia Rom. 3. 10-11-12. quæ odium DEI contra impium incendit intimum Pl. 11. 5-6-7. Scopus deviationis à quo est salus æterna Deut. 5. 29. ad quem mors conf. cum l. c. v. 12. c. 6. 21-23. Gen. 2. 17. illegas litas autem complectitur & formale peccati, quod est mera rectoris dinis inesse debita privatio 1. Cor. 2. 14. coll. Rom. 3. 23. & materiale, quod qualitas privatione infecta Ez. 16. 4 7-9. in subjecto peccante, sive naturâ intelligente, quæ legem violat Gen. 5. 3. Ad materiale peccati, quatenus id est generationis naturalis, DEUS ad illud universaliter concurrat, Act 17. 28, adeoq; ipsum in se bonum est Gen. 1. 31. quatenus autem productionis moralis, nihil DEUS ad istud confert Deut. 32. 4. conf. Ebr. 6. 18. non enim vult peccata Pl. 5-5. ea detestatur Jer. 44. 4. indignatur Deut. 25. 16. c. 27. 26. omnibus modis impedit Os. 2. 6-7-17. iisq; pœnas minatur horrendas v. 2-3 4. quas etiam immittit æternas, Num. 16 32. sed determinatio ejus specifica est ab actione peccantis particulari, Rom. 1. 21-24-26. seqq. sicq; contrahitur enormitas, Prov. 1. 29-30-31. tum per se Joh. 8. 44. aut intrinsecus à libera voluntate conf. l. c. & concupiscentiâ carnis nostræ Eph. 2. 3. aut extrinsecus à diabolo, v. 2. conf. Joh. 8. 44. & homine scandalizante Matth. 18. 7. tum per accidens Rom. 7. 7-8-10-11-13. & per legem ver. seqq. & bonam DEI creaturam 1. Joh. 2. 16-17. coll. Gen. 3. 6. Ubicunq; autem peccatum perpetratur, ibi contrahitur reatus, delictorum & pœnarum mutua est obligatio. Deut. 24. 16. Ez. 18. 20. aut in persona propriâ, quod universaliter obtinet in pœnis æternis, Ez. 18. 17-19-20. aut etiam, nonnunquam, in temporalibus, alienâ Exod. 20. 5. conf. Deut. 5. 9. Matt. 23. 35. in judicio DEI, Exod. 34. 7. in foro soli non item. a. Reg. 14. 6. & c. 24. 16. quia formale peccati tanquam

mere

merè privativum est solius causæ deficientis, quæ proxima est pro-
 pria cuiusq; malitia Jac. 1. 13-14-15. Hic deficientia supplet viadi-
 catrix DEI justitia Ef. 42. 17-19. Ez. 7. 8-9. coll. c. 16. 42. itaq; pec-
 catum, quò in ordine ad aliud est norabilioris deordinationis, Ez. 16.
 16. c. 46-47. s. 1. Joh. 19. 11. eò gravius subit supplicii genus Matt. 11.
 22-23. Mensura pœnalis est arithmeticæ proportionis, 2. Cor. 5. 10.
 sive justitiæ commutativæ conf. cum Act. 10. 34-35. Ez. 18. 19. citra
 propopolepsiam Apoc. 18. 7-8-9. nisi conditio personæ sit intrinse-
 ca æstimationi culpæ & pœnæ; Exod. 21. 31-32. 2. Petr. 2. 22. sic
 enim respectus ille reflectitur, non ad personam, sed personæ cir-
 cumstantiam, ipsa persona non constituit objectum primum, ut
 in justitia distributiva, sed merè accidentaliter se habet ad relatio-
 nem culpæ & pœnæ Luc. 12. 47-48. Pœnæ causalitatem exercent
 peccatum, & primum, Gen. 2. 7. c. 3. à v. 7. & ortum Ez. 18. 4. Pri-
 mum delineatur Gen; 3. à causis externis v. 1. 4-5. & internis v. 2. 3-6-7.
 quod inchoativè grandius in Fœmina, conf. 1. Tim. 2. 14. effectivè per-
 niciosius in Adamo; Rom. 5. 12. 14. seqq;: circa ipsam autem come-
 stionem datur graduum æqualitas, Gen. 3. 6. Ordo actuum peccati
 primi potest concinnari, quo agmen duxerit fomes peccatorum,
 reliquorum, ipsa incredulitas, quæ Eva primum dubitabat de conse-
 quentia eventus ad verba Elohim, hinc cor Spiritibus superbiæ sus-
 flabatur, quos uxor blandi mentis marito inspirans, virum *Φιλαυδίας*
 crimine seducebat, quò & ipse superbiens dubitationis scrupulum
 concepit; & ita comestione de arbore vetita inobedientiæ scelus
 patratum conf. Gen. 3. Pœna hujus peccati est integræ naturæ cor-
 ruptio v. 7. Eph. 2. 3. c. 4. 22. Destructio imaginis DEI fuit indu-
 ctio mortis universalis Rom. 5. 12-18. 1. Cor. 15. 22. Primum ex-
 cipit ortum Rom. 5. 12. quod aliud originale Ez. 16. 44-45-46. aliud
 actuale v. 47. conf. de utroq; peccato Joh. 15. 14-15-16. Originale
 nobis connascitur Pl. 51. 7. conf. 1. Cor. 15. 21-22. & formaliter est
 defectus justitiæ originalis, Joh. 14. 4. Rom. 7. 14-18-24. Cum illa
 imaginis divinæ carentia communi naturæ lege propagamur 1.
 Cor. 2. 14. quia legem, secundum quam debebat vigere justitia
 Gen. 2. 16. Adam transgressus est c. 3. 6. & sic per antiomiam,
 sibi, & posteris, quos causaliter repræsentabat, atq; ita volunta-
 tes illorum secundum suæ voluntatis exercitium qualificabat. de-
 perdi-

perdidit iustitiã, contraxit iniustitiam v.7-8-10.conf. Rom. 5. 19. Quæ
 quia destruit imaginem DEI, sedem illius recuperat: sic intellectum
 occupant meræ tenebræ Eph. 4. 18. c. 5. 8. voluntatem frangit im-
 potentia Joh. 15. 5. conf. Rom. 7. 18-19-20- imò pervertit inobedi-
 entia; Pl. 2. 2-3. sensus præfungit malitia, Gen. 6 5. Rom. 7. 18 corpus
 inquinat iniustitia, Ez. 16. 4. universavita nostra alienatur à Deo. Eph. 2. 17
 c. 4. 18. Ita sumus in peccatis mortui. c. 2. 5. Col. 2. 13. Materia-
 liter radicatur in *ἁθυμία* Rom. 7. 7-14-18. eaq; mala Col. 3. 5. &
πίθη ἁθυμίας 1. Thess. 4. 5. Hæc se habet aut instar habitus, in-
 regentis, ob pugnam Spiritus adversus carnem Gal. 5. 17. quiescentis
 v. 16. 1. Joh. 1. 8-9. aut instar actus in irrogenitis regnantis. Rom. 6.
 12-14 Regnans operatur peccatum actuale, Jac. 1. 14-15. conf. Rom. 7.
 5-19-20-23. quo transgredimur legem morale. Deut. 27. 26. Principiũ
 violationis legalis aut est voluntarium Ebr. 10. 26. aut involuntariũ Lev.
 4. 213. 14. Hoc ex ignorantia mero facto externo committitur, Num. 15
 22-24. 25. conf. 1. Tim. 1. 13. illud contra conscientiam perpetratur, Rom.
 1. 23. quod qualitatem suam derivat ex corde, cogitante, dicente, fa-
 ciente mala Matt. 15. 19-20. Modus peccandi alius est commissionis,
 alius omissionis. Rom. 7. 19. Secundum intrinsicam qualitatis cir-
 cumstantialis denominationem aliud est occultum Pl. 19. 13 aliud
 manifestum El. 3. 9. illud infirmitatis, 1. Cor. 4. 4. hoc malitiæ. Num.
 15. 30. Ratione subjecti aliud inhæret, Rom. 7. 5-23. 24. c. 8. 5. 6-7-8 aliud
 complausu & communionem contrahitur. Rom. 1. 32. 1. Tim. 5. 22.
 aliud *αναμεμῆται* imputatur. 2. Cor. 5. 21. coll. 1. Petr. 2. 22-24.
 Ratione objecti aliud committitur in Filium hominis, Matt. 12. 23.
 quod generatim dicitur committi in DEUM; Marc. 3. 28. aliud in
 Spiritum sanctum, v. 29. conf. Luc. 12. 10. Quæ duo, ratione finis, se-
 cundum ll. cc. dispescuntur in remissibile & irremissibile, conf. 1.
 Joh. 5. 16-17. quanquam enim omne peccatum in se mortale est,
 Deut. 27. 26. coll. c. 25. 16. ex accidenti tamen fit remissibile, excepto
 peccato in Spiritum S. Matt. 12. 31 32. Hoc, in oppositione, ad pec-
 catum in Filium, κατ' ἐξοχήν, est ministerii Spiritus, conferentis
μή τις λαβείν την ἁπίγνωσιν τῆς ἀληθείας blasphemia ἐκστίας
 delectabilis, conf. cum. 2. Cor. 3. 8. Ebr. 10. 26-29. & malitiosa cum
 reluctantiã oppugnatio. conf. c. 6. 4-5-6. quam manet *Φοβερὰ ἐκ-
 δοχή κρείσεως* conf. c. 10. 27. ob finalem impœnitentiæ increduli-
 tatem

Q

tatem

rarem, conf. cum. c. 6. 4-5 6. Tit. 3. 11. Reliqua condonantur in
Christo, Rom. 6. 23. Eph. 1. 7. in quem qui credit *θεάνθρωπον*, per no-
men eius vitam æternam possidebit. Joh. 20. 31. ille est *κεφαλή
ἐκείνης*, *ὅν ἡμεῖς σωθήναι ἠγάπησαμεν* Act. 4. 11-12

§. 9. Quia complacitum est Patri, per CHRISTUM *ὁμοει-
κότως* *γεννηθέντα* omnia Col. 1. 19-20. ut geminæ filiationis character identi-
tate *ὁμοεικότως* terminetur Mich. 5. 2. quo imago amissa per essen-
tialem restauraretur, Col. 1. 13-14-15. recreatio patraretur per primo-
genitum ante creaturas, creantem omnia, v. 15-16-17. coll. v. 20-22.
& nos adoptaremur in Filio Joh. 1. 12. Gal. 4. 4. ex gratia DEI Filius
eius particeps factus est carnis & sanguinis Ebr. 2. 9-14-15. Nam
ut DEUS immortalis pati non potuit, 1. Tim. 6. 15-16. peccata autem
passionem mortis requirebant; Rom. 6. 23. ut nudus homo infini-
tam justiciam placare non valuit, Ef. 63. 1-3-5. coll. Apoc. 19. 10-15-16.
conf. Pl. 49 8. quæ tamen æquivalente precio erat reconcilianda
v. 9-10. Hinc Mediator utriusque partis naturas cognatione essen-
tiali attingere debuit Gal. 3. 19-20. Ebr. 9. 12-22-23. quæ obrem-
ἐκείνης facta est conf. Joh. 1. 14. 1. Tim. 3. 16. ut daret *ψυχὴν
ἀνθρώπων ἀπὸ πνεύματος ἁγίου* Matt. 20. 28. Incarnationis causa efficiens
hyperphysica Jer. 31. 22. est sancta Trinitas. Joh. 8. 42. Pater rati-
one sanctæ missionis. Joh. 10. 36. Gal. 4. 4. & gratuita donationis.
Ef. 9. 6. Joh. 3. 16. Ipse Filius egressione à Patre, & ingressione in-
mundum, Zach. 9. 9. coll. Ef. 62. 11. Joh. 16 28-30. atq; adumbratio-
ne virginis, ac assumptione humanæ naturæ Luc. 1. 35. Ebr. 2. 14-16-
17. coll. Phil. 2. 7. ad destruenda diaboli opera. 1. Joh. 3. 8. Spiritus S.
intuitu sanctificantis superventus in virginem, & unctionis carnis.
Luc. 1. 35. Ef. 61. 1. Terminus est JESUS CHRISTUS, Media-
tor unicus 1. Tim. 2. 5. Hic est verus DEUS & *κύριος* 1. Cor.
8. 4-5-6. quia est *θεὸς ὧν τὸ ἄλφειον* 1. Tim. 2. 3. DEUS justus & Salvator Ef.
45. 21-22. coll. Act. 15. 11. & c. 4. 12. fortis, conf. cum Ef. 9. 6-7. omnia
eius *miracula* juxta Joh. 14. 10-11. Primus & novissimus. *ὁ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος
τοῦ αἵματος τῶν αἰώνων* Apoc. 1. 17-18. in quo habitat *πᾶν πνεῦμα καὶ
θεοῦ* *σωματικῶς* Col. 2. 9. cui æqualis cum Patre gloria, &
potestas universalis; Joh. 17. 10. in specie virtus resuscitandi mortuos,
& ha-

& habendi vitam in seipſo c. 1. 34-33. *conf. asserta pro divinitate Filii*
 §. 3. Est & verus HOMO Matt. 1. 1. perhibito annunciationi Ga-
 brieliticæ à Maria assensu conceptus, Luc. 1. 31, 35, 38. in & ex virgi-
 ne natus, *conf. cum* v. 5-35. Ef. 7. 14. Matt. 1. 16-20-21 particeps factus
 carnis & sanguinis hominis Ebr. 2. 14. Luc. 24. 39. item animæ rati-
 onalis Pl. 22. 21. intellectu Luc. 2. 40-49-52. voluntate Matt. 26. 39.
 eaq; Sanctissimæ DEI voluntati subordinatâ *conf. cum* l. c. v. 42.
 Joh. 8. 29. c. 6. 38-40 Phil. 2. 5-8. & facultatibus sensitivis gauden-
 tis Matt. 26. 37 38. coll. c. 4. 2. 4. *Ἀεινοῦντων μῆτρων* *conf. cum*
 Exod. 13. 2. Luc. 2. 22-23 24. per omnia nobis similis, excepto pec-
 cato Ebr. 2. 14-16-17. c. 4 15. c. 7. 26-27. circumcisus Luc. 2. 21.
 cæsus, & ex utrisque crucifixus Matt. 26. 67. c. 27. 26-30-35. ut
 DEUS ἀμῆτωρ, ut Homo ἀπῆτωρ Ebr. 7. 8. Hæ duæ naturæ con-
 stituunt unam Personam 2. Sam. 7. 19. Luc. 1. 35. ab officio
 salutifero denominatam JESUM Matt. 1. 21. Eumq; unicum 1. Cor.
 8. 6. cujus symbolum infinita unctio Ef. 61. 1. Dan. 9. 24. quâ Filius
 DEI secundum humanitatem divinitus unctus Act. 10. 38. sortitus
 est nomen CHRISTUS *conf. Pl. 45. 8. Ebr. 1. 9. cujus Personæ singulari-
 tas* 1. Cor. 8. 6. individuificatur, *ut ita loquar*, unione personali, Joh.
 1. 14-49. 1. Tim. 3. 16. quam infert appellatio *Ἰησοῦς* Ef. 7. 14. Matt.
 1. 23. Est autem humana natura cūm divina, per hoc unita,
 quod *ἄγ* Hominem in ipſo conceptionis momento in hyposta-
 sin suam infinitam assumpsit Luc. 1. 31-32-35. Ebr. 2. 16. nam hyposta-
 sis Filii DEI est ipsa ejus essentia perfectissima, filiali subsistentiæ cha-
 ractere determinata Joh. 1. 1-2 ut ita essentia divina in hypostasi sit
 unita cum humana Col 2. 9. & DEUS in Homine, Homo in DEO
 realissimè existat *conf. cum* l. c. Joh. 17. 5. 21-23. Hinc unio illa est in-
 tima, Col. 2. 9. & arctior, quàm animæ nostræ cum corpore, nam
 ut ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως ἀδιαιρέτως, ἀίδιως facta Rom. 1. 3-4
 Gal. 4. 4. Joh. 1. 14. Ebr. 2. à. v. 6. c. 13. 8. Sic concreta naturarum DE-
 US & Homo ambabus naturis in casu recto proprie tribuuntur, Luc.
 1. 31-32-35. Joh. 11. 27. c. 20. 27-28, 29-30. & pronomina, ego, me,
 meum, ad utramque naturam suppositi individui, si non formaliter,
 tamen καὶ ἄλλο reflectuntur, quotiescunq; Christy illa de se enunci-
 at. *Conf. Joh. 15. singuli versus* Unio hæc est basis communio-
 nis naturarum, Ef. 53. 11. Joh. 3. 13. Quia Homo est DEUS, &

DEUS Homo, 1. Cor. 5. 47. Divinitati attribuitur id, quod est humanitatis Gal. 4. 4. & humanitati appropriatur id, quod est Deitatis. Joh. 1. 14. Quò verò *Φύσεων σύγχυσις* excludatur, subjectum quo communionis in unione diacriticè distinguendum est à subjecto quod Rom. 1. 3-4. c. 9. 5. 1. Petr. 2. 24. Nulla hìc datur *ἀλλοιωσις* Zvingliana 1. Tim. 3. 16. intima enim est utriusque naturæ *ωειχώρησις*, ut neutra sit extra alteram, & *λόγος* ὁλικῶς sit ἐνσυνεργητικός; conf. Col. 2. 9, cum Joh. 1. 14. ex quâ resultat communicatio idiomatum, Joh. 8. 38-39. 41-42-44. quæ à parte DEI habent realem ad essentiam identitatem, Ef. 42. 8. à parte autem hominis designant qualitatem, & enunciantur per modum accidentis. Joh. 4. 31-32-33-34. Ita aut per *κοινοποιίαν* de concreto, sive alterutrius, sive utriusque naturæ, prædicantur apotelesmata, Act. 20. 28. Joh. 11. 51. Rom. 4. 25. c. 5. 8-9. 10. 1. Cor. 2. 8. Ebr. 6. 6. aut per *ὑπερύψωσιν*, (cùm omnia, quæ Christo in tempore data, secundum humanitatem ipsi communicata sint, Dan. 7. 13-14. Apoc. 5. 12. Joh. 5. 27. conf. Luc. 24. 26.) naturæ humanæ in concreto consideratæ, sive quatenus subsistit in hypostasi, communicantur attributa divina Ioh. 3. 13. c. 6. 62. c. 8. 58. eaque, s. immediatè, s. mediatè, omnia, Matt. 11. 27. Ioh. 1. 14. c. 16. 15. Ebr. 1. 2. in specie omnipræsentia Eph. 1. 20-21-22-23. c. 4. 10. omniscientia Col. 2. 3. omnipotentia Matt. 28. 19. adorationis majestas Phil. 2. 9-10. conf. Ebr. 1. 6. ex dominio eminentissimo Homini Christo competens, Act. 10. 36. ipsaq; virtus independens, æterna, immensa, spiritualis Ioh. 17. 5. 2. Tim. 1. 9. Ebr. 5. 8-9. c. 9. 12. c. 13. 20. Col. 2. 9. 1. Petr. 5. 10. 2. Ep. 1. 11. 1. Ioh. 5. 26. aut alterutrius naturæ proprietates per *συναμφοπισμόν* & *ιδιοποιίαν* de concreto personæ, s. supposito, ab utrâvis natura nominato, efferuntur: Rom. 5. 15. c. 8. 34. Eph. 1. 3-4-5. 1. Petr. 3. 18. Ebr. 13. 8. quæ prædicationes reales sunt, cum copulæ essentialis sit, inferre identitatem cum subjecto numericam Joh. 5. 37. Rom. 8. 3. 1. Petr. 4. 1. nec prædicationes formales excludant eas, quæ instituuntur κατ' ἄλλο: 1. Cor. 13. 3-4-5. proin perinde est, à qua natura Christus in proprietatibus denominetur, conf. Ioh. 5. 19. Rom. 8. 3. qui enim Christi meminit, per conceptum hominis patientis, non modò sibi repræsentat Hominem, sed Hominem personalter

sonaliter DEUM, ut ita communicatio idiomatum æquè innotescat
 ex propositione: Filius Hominis patitur, ac ex eâ; Filius DEI patitur,
 conf. Ioh. 14. 7-9. coll. c. 12. 18. nam communicatio idiomatum
 gignit communicationem operationum, ut illæ sint apotelesmaticæ
 & Θεωδριμῶν 1. Cor. 8. 6. in quibus una natura semper operatur
 communicativè cum altera 2. Cor. 5. 14-17 18 19. ut omnia opera
 sint totius suppositi Act. 10. 36-38. seqq. conf. Joh. 5. 17-19. nam
 ambæ naturæ subsistunt in unâ personalitate divinâ; 1. Sam. 7. 19. per-
 sonalis autem unio non admittit diversa operandi principia quæ
 Joh. 5. 30. idcirco in operando naturæ ita invicem communicant,
 ut actio alterutrius sit actio utriusque Eph. 5. 2. quomodo DEUS dici-
 tur mori Rom. 5. 10. caro Christi esse vivifica Joh. 6. 51-53-54-57.
 vulnera sanantia Es. 53. 5. conf. 1. Petr. 2. 24. ipse sanguine acquirere Ec-
 clesiam Act. 20. 28. conf. modum 1. Ioh. 1. 7. 1. Petr. 3. 21. cum finis
 communicationis, tam operationum, quàm naturarum, & idioma-
 tum, sit nostrum *ὁμοθεσία* Gal. 4. 4-5. ad quam reponendi eramus
 per DEUM Hominem Ebr. 11. 12-14-15-22. præcipuè v. 23-24-27-28.
 ejusque mortem c. 2. 10. Es. 53. 9-10-11-12. quæ non abolet *κλήσιν*
 plenitudinis divinæ Joh. 5. 17. c. 10. 17-18. inhabitantis Christum
 corporaliter Col. 2. 9. ab ipsa inde incarnatione, Luc. 2. 31-32 35.
 sed solam *κλήσιν* Phil. 2. 6. Nam status alius est exinanitionis, alius
 exaltationis, v. 7-8-9-10-11. Exinanitio complectitur non solum ab-
 dicationem Majestatis voluntariam quoad actum secundum s. exer-
 citium plenarium, & evacuationem usûs gloriæ, reflexam tum intrin-
 secè ad carnem, tum extrinsecè ad creaturas, conf. cum Phil. 2. 7-
 8. Es. 53. 2. verum etiam *λήψιν* formæ servilis, conf. cum Il. cc. Es. 53.
 à v. 3. ad fin. tam internæ c. 43. 24. quàm externæ c. 53. 3-5. & ita utrius-
 que v. 4-8-12. in subjecta nativitate assumptæ Luc. 2. 7. in ærumnosa
 vitâ gestatæ Matt. 20. 28. Joh. 1. 11. in maledicta morte consummatæ
 Gal. 3. 13. Phil. 2. 8. & sepulturâ in terram absolutæ conf. cum Matt.
 12. 40. *historia passionis & prophetica prædictiones* Mors ta-
 men non poterat dominari super Ipso Ps. 16. 10. Es. 53. 8. Rom. 6. 8-
 9-10. Sed ipse dominatur morti Os. 13. 14. 1. Cor. 15. 55-56. conf.
 Ioh. 5. 27. Dominium illud radicitur in exaltatione, Ps. 110. Phil. 2. 8-
 9. quæ correspondet exinanitioni, tum depositione formæ servilis,

cum Majestatis, per voluntariam obicem, in statu exinanitionis, detentæ, exertione, jam inde à vivificatione per descensum, & resurrectionis apud vivos manifestationem, magis per adscensionem, maximè per sessionem ad dexteram Patris. *El. 52. 13.* Illam E. exaltationem *primam* declaravit suà vivificatione, & ipsa adeo ex mortuis resuscitatione juxta *Ioh. 2. 19.* Adscribitur verò illa pariter Patri *Eph. 1. 17-20.* *Ebr. 5. 7.* non solum propter naturæ & operationum *ἐνότητι*, sed & *οικονομικῶς* ὁβ *λύτρον* ab ipso Patre procuratum, & valorem intrinsecè superabundantem. *Rom. 5. 17-18-19-20.* *Col. 2. 12-13-14.* *1. Petr. 1. 21.* Deinde reali corporis & animæ reduntorum descensu ad inferos, *ζωοποιηθεὶς πνεύματι ἐν πνεύματι*. *1. Petr. 3. 18-19.* conf. *Eph. 4. 9-10.* Postea resurrectione gloriosâ factâ se demonstravit *ὕψος ἐν δυνάμει*. *Rom. 1. 4.* Et deinde adscensione in, & supra omnes cœlos summè exaltatus *Marc. 16. 19.* conf. *Eph. 4. 10.* *Ebr. 7. 26.* per sessionem ad dexteram DEI statu exaltationis gaudet præminentissimo *Ebr. 1. 3-4-13.* conf. cum *Pl. 110. 1. 1. Cor. 15. 25.* nam sessio ad dexteram DEI est impletiva (quæ & substantialem *πρωσίαν*, & *ἐνέργειαν* universalem definitivè complectitur) omnium supereminentia *Eph. 1. 20/21-22-23.* conf. *c. 4. 10.* *1. Petr. 3. 22.* quæ Christo secundum humanitatem communicata. *Matt. 26. 64* Omnia illa facta sunt propter Officium Mediatoris *El. 53. 11-12.* *Ebr. 2. 9-10.* conf. *Gal. 4. 4-5.* quod cum respiciat restaurationem imaginis divinæ *2. Cor. 5. 15-17.* pro triplici corruptela tollendâ tribus fungitur muniis, *El. 61. 1.* *Zach. 9. 10-11.* *Ioh. 18. 37.* Propheta *Act. 7. 37-38-39.* ex *Deut. 18. 15-18.* ignorantiz divinorum *1. Cor. 2. 14.* succurrit instructione de voluntate DEI *Ioh. 1. 18.* *1. Cor. 1. 5-6-7.* Sacerdos ὅσι *ἀνακ* *ἀμίαν* *κεχωρισμέν* *διὰ τὰ μαρτύρων ὑψηλότρο* *τῶν ἁγίων γινόμεν*, cujus Sacerdotium *ἀποβάπτ* *Ebr. 7. 26-24.* alienationi à vita DEI *Eph. 4. 18.* medetur collatione vitæ *Ioh. 1. 25-26.* & approximatione ad DEUM *1. Petr. 2. 6-9-10.* *Eph. 3. 12.* ex mera gratia *c. 2. 8-9.* eaque superabundanti conf. cum *1. Ioh. 4.* *Rom. 5. 8-10.* cum causa criminalis in rigore justitiæ sit personalis. *Ez. 18. 17-18-19-20.* Medelæ collatio fit per vulnera Christi *El. 53. 5.* *Matt. 8. 16-17.* quæ sunt sacramentalia satisfactoria *Eph. 5. 2.* *Ebr. 12. 24. c. 9. 15.* cum spontancè *Joh. 10. 18.* obedientiâ tam activâ, *Gal. 4. 5.* quàm passivâ *Phil. 2. 5.*

&c

& efficacissimè Ebr. 9. 10. etiam ex intentione Patris Ioh: 3. 16-17. universalissimum pro nobis 1. Petr: 2, 21. *λύτρον* præstiterit 1. Tim: 2, 5. 1. Joh: 2, 2. & unicà oblatione initerabili omnia consummaverit in perpetuum Ebr: 7, 26. c. 9, 12-25-26/27-28. c. 10, 11-12-14. virtute cuius ponderosissimè pro nobis intercedit. Ebr: 7, 25 Rex Pf: 2, 6. Pl: 24, 7-8-9 10. mortuis nobis in peccato Eph: 2, 2-3. vitales perseverandi in veritate lasgitur vires Ebr: 7, 25. & potenter defendit Pf: 68, 4-5-6-7-8. in regno potentia aut absolutæ, Matt: 28, 18. aut gratiosæ Eph: 4, 10. quod distinguitur à regno DEI c. 5, 5. & exercetur in Ecclesia militante l. c. v. 23. Ebr. 2, 5/6/7-8-9 recepturum finem 1. Cor: 15, 14-25-26. & alternandum cum glorioso interminabili Dan: 7, 13-14. Apoc. 22, 3/5 5. conf: Ef: 9, 7.

§. 10. Ab unctione Christi & nos denominamur Christiani Act: 11, 26. conf: Pf: 133, 2-3. qui in univertum omnes Ez: 16. sumus una l. Cor: 12, 13. in Christo Ecclesia Gal: 1, 22. Eph: 5, à v. 25. quæ est *θεῶς (ὡν) ὁ σὺλ & ἰδραῶμα τ' ἀληθείας* 1. Tim: 3, 5-15. quam DEUS sibi elegit in peculium Deut: 7, 6. per Spiritum congregantem; 2. Cor: 3, 16-17 18. & Christus ratione præminentis potestatis Col: 1, 16-17-18 ut Sacerdos sibi sanguine acquisivit Ecclesiam, Act: 20, 28 ut Propheta docuit, Joh: 1, 18. nec in fundamentalibus errare sinit, conf: cum Jer: 15, 19. 20. Matt: 16, 18. ut Rex leges præscripsit, Eph: 4, 11-12 13. vires gratia concedit, Rom: 12, 6. & potentissimà defensione protegit. Matt: 16, 18-19. conf. §. 9. *Κεφαλὴ τ' ἐκκλησίας & αὐτὸς θεὸς Σωτὴρ σώματος*. Eph: 5, 23, conf: c. 1, 22-23. Nos sine discrimine Rom: 12, 3 4-5-6. 1. Cor: 12, 16-17-18. sumus corpus v. 13. & *πολλὰ μέλη* v. 14-27. quorum communicatio inter se 1. Joh: 1, 3. intima Joh. 17, 22. ex unione cum capite arctissimà 1. Cor: 6, 17. resultat, Eph: 4, 15-16. Col: 2, 19. Unio Christi cum Ecclesia est mutua communitio, Joh: 6, 56-57-58 c. 17, 21-23 24. conf: 2. Cor: 6, 16. à parte Christi sui ipsius, per verbum, quo mediante nobis semper præsens est Matt: 28, 20. oblatione Joh: 5, 39. à parte nostri autem ejusdem per fidem acceptatione Eph: 4, 13-12-13. cuius beneficio Christus in nobis vivit gratiosus conf. cum 2. Cor: 13, 3-5. Gal: 2, 20-21. Ecclesia originaliter & essentialiter delineatur Eph: c. 2. Unitas membrorum per fidem aggregata

gata, Rom: 12, 3-4-5. conf: Ioh: 17, 22-23. in amore & pace term i
 nata Col: 3, 10-11-12-13-14-15. similis Gal: 3, 28. Matt: 23, 8-9-10-
 11. determinatur *κωνάρια ἐς τὸ εὐαγγέλιον*; Phil: 1, 5. ubi enim
 verbum incorruptum, ibi & vera est Ecclesia Ef: 55, 11. quæ confi-
 stit *ἐν ἐνότητι πνεύμα* Eph: 4.3-13. Rom. 12.16. concentrica af-
 fectui Christi Phil. 2, 5. conf: de utroque 1. Cor. 5, 3-4. 1. Ioh: 1, 3.
 in fundamentalibus c. 4. à v. 1. ad 9. nam dissonantia jejunii non
 solvit consonantiam fidei Rom. 14, 14-22-23. 1. Cor. 3, 11-12 13-14.
 conf: Col: 2, 16-17. licet Pseudodoctoribus ne in minimis ceden-
 dum sit. Gal. 2, 4-5. Fundamentalibus autem conformitatis sunt do-
 gmata Apostolico-Phopetico Matt: 16, 18. Eph: 2, 20-21. 22. c. 3, 5.
 fundamento Christi solitariè innitentia 1. Cor: 3, 10-11. Col: 2, 18-
 19. Hæc quia in universo orbe prædicata Pl: 19, 4-5. Rom: 1, 5. fi-
 dem generant c. 10, 17. Col: 1, 23. unam Eph: 4, 5. & topicè quoque
 catholicam Mal. 1, 11. Eph: 4, 5. Col. 1. 23. corda omnium credentium
 in unitate Spiritus vinculo pacis colligantem Eph: 4, 3. unam quo-
 que subjectorum credentium collectivè consideratorum constituunt
 Ecclesiam Catholicam Col: 1, 2. conf: cum Matt: 28, 19-20. Ioh: 10, 16
 omnium nostrum Matrem Eph: 4, 26. & *ὅτι κóσμος ἀδελφότητα*
 1. Petr: 5, 9. certo respectu cum triumphante identicam, Ebr: 12, 22-
 23-24. nec ab Ecclesia V: T. differentem, Ef: 6, 3-7 11. Gal: 3, 25-26-
 27-28-29 futuram incorruptibilem Ef: 54, à v. 7. c. 59, 19-20-21.
 conf: cum 2. Tim: 3, 25. Matt: 16, 18. & exterius Col: 2, 5-6-7. conf:
 cum 1. Cor: 4, 19-20. Luc: 17, 20 21. invisibilem conf: cum Pl: 45, 14
 Ioh: 4, 23-24. 1. Cor: 2, 5-10-14-15. *μη̄ ἔχουσιν σπίλον ἢ ῥυτίδα ἢ ἕ-
 ῥοπις τῶν πιστῶν, ἀλλ̄ ἵνα ᾖ ἁγία, καὶ ἁμωμι* Eph: 5, 27. A poste-
 riori autem pars quædam integrans, seu Ecclesia particularis 1. Cor:
 12, 12-14-27. est visibilis Matt: 5, 14-16. aut in externa professione
 & operatione Tit. 2, 14-15. quâ ratione primitiva Ecclesia
 eo ipso inter cætera inclaruit, quod miraculis confirmantibus si-
 gnabatur Marc: 16, 17-18-19-20. aut communicatione passionum
 Christi Col. 1, 24. Marc: 13, 9-10-11-12-13. Salvatori nos in filiatione
 conformantium Rom: 8, 16-17. ex affectu DEI castigantis paterno
 Ebr: 12, 5-6. non tamen ita, ut visibilitas habeatur canonica Ecclesie
 nota, conf: cū 1. Reg: 19, 11-14-17 18. Pl: 12, 2-3-8 9. conf: cum Matt: 24,
 24. Luc: 13, 8. ea enim præter Verbum, *de quo supra*, & Sacramen-

tā, de quibus postea, non datur alia infallibilis. conf. 1. Cor. 10. 16-
 17. 1. Joh. 5. 8. Quatenus autem in oculos incurrit, aut est pura,
 in Christo, Electo illo DEI, representata, conf. cum Ef. 5. 3. 9. 1.
 Petr. 2. 22. cum Joh. 8. 46-29. 1. Joh. 3. 5. 1. Petr. 2. 5-6 7. cum Pf.
 45. 9-10-12-14. Eph. 5. 25-26-27. aut Impura 1. Joh. 1. 8-9-10. non so-
 lum ob admixtionem hypocritarum, Eph. 3. 4. antichristi, 2. Thess.
 2. 3-4. & hæreticorum 1. Tim. 2. 16-17-18. qui propriè loquendo
 non sunt de Ecclesia; 1. Cor. 5. 11-12. sed & propter adhærentes næ-
 vos, Rom. 14. 11. aut fundamenta fidei non concernentes, v. 2. qui
 sine hæsitacione, & scandalo dato commissi non profanant, v. 3-
 15-20-22-23. aut iisdem indirectè saltem derogantes, Luc. 9. 49. Act.
 15. 1-2-5-7-37-38-39. qui si ignorantia insuperabilis sint, veniam à
 DEO consequuntur, conf. 1. Tim. 1. 13-14. sin minus, graviter vin-
 dicabuntur; 1. Joh. 2. 18. conf. cum Matt. 23. 3-4-13-14-28-30-31-32.
 Luc. 12. 46-47-48. semper itaq; ambulandum πρὸς οἰκοδομὴν τῆς
 ἐκκλησίας, 1. Cor. 14. 12. quæ cum sit regnum DEI mysticum, Joh.
 18. 36. regimen ejus quoq; Spirituale est, Luc. 22. 25-26-27-30. cui ad-
 ministrando Jehovah ordinavit Ministerium Ecclesiasticum,
 Mal. 2. 7. 1. Cor. 12. 27-28-29-30. perpetuum. Jer. 33. 17-18. Finis
 Ministerii est pastura animæ; conf. cum 1. c. Act. 20. 28. pascua
 sunt Verbum; Zach. 16. 17. coll. Pf. 23. 1-2-3. Ποιμὴν ἀρχιποίμενος
 ἔστι Ἐπίσκοπος est Christus; 1. Petr. 2. 25. c. 5. 4. συναρξέντες, οἰκό-
 νομοι, ἃ ὑπέρεται conf. cum 1. Cor. 4. 1-2. Eph. 6. 1. sunt viri 1.
 Cor. 14. 34-35. sufficientibus ad docendum & ædificandum instru-
 cti donis 1. Cor. 14. (dona autem semper eligenda sunt optima
 c. 12. 31.) ad omnia ministerii munia obeunda necessariis 1. Tim. 4.
 12-13-14-15-16. ubi, & coll. c. 3. à v. 2. singula Ministri requisita, tam
 exemplaria Tit. 2. 7. quàm dogmatica conf. 1. Petr. 5. 2-3. Tit. 1. 5-
 6-7-8-9. præscribuntur. Potestas Ministri officialis, sive forma re-
 giminis non est æquatio capitis visibilis ad Christum, conf. cum
 1. Petr. 5. 3. Col. 2. 18-19. quia Christus æqualem, citra ullius præ-
 rogativam, Apostolis concessit auctoritatem Joh. 20. 21-22-23.
 quâ inter alios & Petrus errans in viam reducendus erat; Gal. 2. 11-
 12-14-17-18. sed prædicandi, pro Ecclesia orandi, Sacramenta di-
 spensandi, absolvendi, & ligandi studium Spirituale Matt. 28-19-20.

D

Joh

Joh. 20. 21-22-23. c. 15. 15. Lnc. 24. 47. Eph. 3. à v. 13. decenter infi-
 tuendum secundum præscriptam normam 1. Cor. 14. 40. Gal. 6. 1.
 2-16. Phil. 3. 15-16. specialissimè mensurantem disciplinam Ecclesia-
 sticam, Matt. 18. 15-16-17. ad obtinendum salutis finem. 1. Cor. 5. 5.
 Quia autem omnis a puritate ministerii Spiritûs est ex DEO 2. Cor.
 3. 5-6. ad subeundum illud munus sine DEO Patre, Matt. 9. 38. Fi-
 lio, Eph. 4. 11-12 13-14-16. Spiritu S. Act. 20. 28. mittente nemo te-
 mere currat, conf. cum Rom. 10. 15. Joh. 10. 18. Ebr. 5. 4. nam
 omnis iste conatus est sine benedictione; Jer. 23. 18-21-22. in quan-
 tum tamen verbum ab indigno purè prædicatur Matt. 25. 2-3. virtus
 verbi, ut nec à dignitate prædicantis pendet, Jer. 23. à v. 9. ad
 29. sic nec ab ejus indignitate infirmatur à v. 29. ad fin. sed
 benedicente Domino semper manet eadem Joel. 2. 28-29-32.
 1. Cor. 3. 5-6-7. conf. Phil. 1. 16-17 18-19. Mittebat DEUS
 olim tam immediatè, conf. Exod. 3. 10. El. 6. 8-9. Matt. 10. 1-2-3-
 4-5. quam mediatè: conf. Exod. 4. à v. 12. coll. c. 28. 29. Act. 1. à v.
 20. moderno statu, per Ecclesiam vocantem, & legitime vocati or-
 dinationem, piis ritibus solemnem, ordinariè expedit missionem,
 conf. integer processus ex Act. 6. 3. 4-5-6. coll. 2. Tim. 1. 6. Quan-
 do missus legerit secundum præscripta Phil. 3. 16. Gal. 6. 16. tum nos
 perficimur templum Spiritûs S. Sanctum 1. Cor. 3. 16. 17. regnum la-
 cerdotale, & gens sancta Exod. 19. 6. 1. Petr. 2. 9. in cultu rationali
 Rom. 12. 1.

§. II. Nam ut JESUS est Ἀρχηγὸς σωτηρίας nostræ, Ebr. 2. 10.
 c. 5. 9. sic & in ipso sit εὐλογη χάριτος: Eph. 1. 3-4. coll. Rom. 11. 5-
 6. Quemadmodum enim DEUS Christum ad officium mediatorii
 destinavit Ebr. 2. 10. Act. 2. 23. c. 4. 28. ita quos ex jure maleficii
 justissimè poterat reprobare Rom. 9. ad v. 18. prædestinavit per i-
 sum DEUS fortis & Salvator, conf. cum El. 45. 21. Eph. 1. 5. ex
 gratiâ. 2. Tim. 1. 9-10. Vox Prædestinationis in Scriptura ad per-
 sonas translata semper innuit decretum Electionis æternum. Rom.
 8. 28-29-30. 1. Cor. 2. 7. Terminus Electionis à quo est mundus Joh.
 25. 19. ad quem Prædestinati sumus, vita æterna Act. 13. 48. 1. Thess. 5. 9.
 itaq; secundum signa rationis præsupponit præscientiam DEI o-
 mnisciam, conf. cum Eph. 1. 4. Rom. 8. 29. 1. Petr. 1. 1-2. quæ quia
 immutabilis Rom. 11. 29. ab æterno sic agere decrevit, quemadmo-
 dum in tempore agit. Eph. 1. 3-4. c. 3. 8-9-10-11. Rom. 16. 25-26. Col.

1. 26. 2. Tim. 1. 9 10. Tit. 1. 1-2-3. 1. Petr. 1. 20. Cum autem actus Præ-
 destinationis sit æternus, conf. ll. cc. cum Ef. 41. 8-9. non est à cau-
 sis realiter causantibus, Joh. 15. 16. coll. Ef. 43. 20-21-22-23-24-25. sed
 tanquam opus DEI immanens 2. Tim. 1. 9. agnoscit saltem causam
 vi rtualiter causantem, DEUM Trinum Ef. 54. 5. c. 63. 16. 1. Cor.
 6. 11. 2. Theff. 2. 13. illumq; unicum. Ef. 44. 6-8. c. 45. 19-21-22 23-
 24-25. Joh. 15. 16. Virtus impulsiva est gratia & misericordia DEI,
 Rom. 9. 11-12-23. Tit. 3. 5. eaq; universalis, Ez. 33. 11. Rom. 11. 32. quæ
 excludit nostra opera. 2. Tim. 1. 9. conf. Rom. 11 5-6. Fundamen-
 tum gratiæ illius solitarium Ef. 6 3. 3-5. Act. 4. 10 11 12. est Christus.
 Eph. 1. 3-4-5-6. Col. 1. 18-19-20-21-22. Finis objectivus principa-
 lis est Meritum Christi catholicum, Eph. 1. 7-8. Rom. 3. 24-25. 1. Tim.
 2. 6. minus principalis Fides conf. cum l. c. Eph. 2. 8. Joh. 3. 15-16-
 18. Col. 1. 23. cujus adminiculum verbum. Rom. 10. 14-17-18. Finis
 cui est peccator; Ez. 16. 3 4-5-6 8. isq; in ordine ad conversionem;
 Ef. 45. 22. 2. Petr. 3. 9. finis cuius, qui & proximus, est conformitas
 cum imagine, tam crucis, quàm gloriæ, Christi; Rom. 8. 17-29.
 Eph. 1. 4. ultimus est gloriosa DEI gratia. l. c. v. 6-12. Norma, se-
 cundum quam instituitur prædestinatio est *εὐδοκία ἢ πρόθεσις* DEI
 Eph. 1. 5-9 11. 1. Theff. 4. 3. 2. Epist. 1. 11. quæ acquiescit in Christo fide
 apprehenso Joh. 6. 48. c. 1. 12-13-16-18. c. 3. 15-16-18-19. & confert
 gratiam per Christum Jesum nobis partam 2. Tim. 1. 9. Eph. 3. 9-
 10. 11. 12. unde Prædestinatio non est *πρόθεσις κατ' ἐκλογὴν*, sive
 propositum *circa* Electionem Rom. 9. 11. sed potius, *ἐκλογὴ κατὰ
 πρόθεσιν* i. e. Electio *juxta* propositum, sive *εὐδοκίαν*, item *βού-
 λην θελήματος*; Eph. 1. 4-5-9-11. quomodo Electio ac Prædestina-
 tio restringitur particulariter, conf. cum ll. cc. Rom. 9. 13-14-15-
 16. Eph. 1. 1. 1. Cor. 1. 2-3. 1. Petr. 1. 1. ad fideles: Tit. 1. 1-2. 1. Petr. 1.
 1-2-3. 2. Ep. 1. 1. quia enim *πάν ὃ ἐκ ἐκ πίστεως* peccatum est, Rom.
 14. 23. electio est ordinatæ secundum fidem potentiæ, 2. Tefl. 2. 13.
 nec DEUS quosdam præ aliis arcano absolutæ voluntatis benepla-
 cito prædestinavit. Eph. 1. 9-10-11. Rom. 11. 2. 1. Tim. 2. 4. 2. Petr. 3.
 9. licet ipsi integrum fuerit, ut quorundam saltem misereretur cap.
 9. 15-16. aut etiam omnes reprobareret. v. 21-22-23. it. v 14-15-16. ex
 Exod. 33. 19. sed quoniam *antecedens voluntatis* ejus de salute confe-

tenda est universale, Ef. 43. 25. c. 45. 22. coll. 1. Tim. 2. 4-5-6. 2. Petr. 3. 9. Ez. 18. 31. 32. c. 33. 11. & media ad salutem ordinata universaliter. Joh. 2. 2-3. Tit. 2. 11. Rom. 10. 18. Col. 1. 23. Matt. 28. 19-20. Marc. 16. 15-16. atq; ex intentione DEI offerentis universaliter efficacia; Ef. 52. 20. c. 53. 6. Tit. 2. 14. 1. Joh. 3. 8. c. 4. 14. at vero non omnes salutaria illa oblata amplectuntur Deut. 30. 17-19-20. Rom. 10. 6-7. Act. 7. 51. c. 13. 46. Luc. 7. 30. quæ tamen, nisi apprehensa, per fidem, imputari nequeunt, Ebr. 12. 6. Rom. 14. 23. cum justitiæ læsæ, actu ipso, nedum ultimato, sine intuitu satisfactionis, nemo reconciliatur; Exod. 20. 5. Prov. 17. 15. hinc *consequens voluntatis* salutis acquisitiæ applicationem distribuit particulariter, Matt. 20. 16. Joh. 3. 16-17-18. sed citra omnem dispositionem divinam 1. Tim. 4. 10. culpâ solorum hominum, Of. 13. 9. Act. 13. 46. congregari nolentium, Ef. 1. 19-20. Matt. 23. 37. & contumaciter reluctantium; conf. cum Act. 7. 51. Ebr. 10. 29. nam *χωρίς πίστεως αδύνατον ευαγγελισθαι*. Ebr. 11. 6-14-23. Propterea fidelis in sensu conjuncto consideratus Ez. 18. 21-24. de sui prædestinatione potest esse certissimus, Rom. 8. 14-15. 16-17. 28-29-30-38-39. conf. Eph. 1. 13-14. perinde ut DEUS determinatum electorum numerum exactissime novit. Ef. 43. 7. Joh. 10. 3-14. 2. Tim. 2. 19. Hoc numero quotquot non comprehenduntur, constituunt subjectum Reprobationis Matt. 21. 43. Marc. 16. 16. Joh. 3. 18. æternæ, Matt. 24. 41. ad quam, adeoq; ipsum iræ statum, DEUS, non, nisi operis valde boni, Creator Gen. 1. 31. neminem creare potuit. conf. cum Rom. 9. 22. & c. 11. 20-22. 1. Thess. 5. 9. Causa Reprobationis impulsiva *intrinseca* est odium DEI adversus peccata, Deut. 27. à v. 14. Pl. 11. 5-6. El. 5. 23. Ebr. 12. 28-29. *extrinseca* peccatum Rom. 6. 23. Jac. 1. 15. proprium: Ez. 18. 4-17-18-19-20. eaq; *remotissima* peccatum originis, quod quia expiatum, solitariè non dâmnat: Rom. 8. 3-31-32-33-34. *remota* peccatum infirmitatis, quod ardentè precanti non imputandum: 1. Joh. 5. 16-17. *propinqua* peccatum deliberatum: 1. Tim. 5. 20-22. Jud. v. 4-7. *proxima, in genere*, incredulitas, Marc. 16. 16. Joh. 3. 18. eaq; finalis, Rom. 11. 20-23. 30. *in specie* peccatum in Spiritum S. Matt. 12. 31. Finis est *justitiæ divinæ vindicatrici declaratio*, 2. Thess. 1. 6-8. quia homines consilium DEI *εις εαυτῶν* sper-

spernunt, Luc. 7. 30. & potentia glorioſa demonſtratio. Rom. 9. 22. *Κατακαυχᾶται* tamen *ἕλεος κρείττους*, Jac. 2. 13. ut ſpem habentes transformemur in imaginem Chriſti, ex gloria in gloriam, 2. Cor. 3. 12. 18. cujus gradus ſunt Vocatio, Converſio, juſtificatio, Glorificatio, Rom. 8. 28-29-30. quos Prædeſtinationis effectus ſ. ſeq. delibaturi ſumus.

S. 12. Quia *Vocatio* ad gratiam eſt univerſalis Joh. 3. 17. 1. Joh. 4. 9-10-14. quæ quemcunq; credentem reddit juſtum, Rom. 3. 2 v. 22. conf. 1. Tim. 4. 10. & conſequenter parit gloriam Eph. 2. 7-8. ideo DEUS neminem vult reprobare 2. Petr. 3. 9. omnium actu mileretur, Ef. 49. 5-6. Rom. 11. 32. nam gratia ejus præveniens Of. 11 3. Matt. 11. 27. univerſalis 1. Joh. 4. 9-10. exerit ſe *VOCATIONE* univerſali, Matt. 25. 16. Act. 3. 26. & ſeriâ, Rom. 11. 29. peccatorum, Matt. 9. 13. etiam non ſalvândorum, Rom. 11. 28-29. tam quâ ſingulos generum, Matt. 3. à v. 7. cap. 28. 19. conf. Ef. 49. 6. Act. 13. 47. quâ quâ genera ſingulorum, Rom. 3. 29-30. Apo. 5. 9-10. fundata ſuper Prædeſtinatione 2. Tim. 1. 9. & quoad ſolam mediorem converſionis, & gratiæ primæ, admiſſionem radicata in lumine naturæ, Matt. 2. 1-2. cujus obrebrati ſtammula ſocordiâ & vanitate non extincta, deducit ad illuſtre lumen gratiæ; conf. Rom. 1. 21-28. Act. 10. vocati enim ſumus *ἐκ σκοτῆς εἰς τὸ ἡννοῦν Φῶς*, 1. Petr. 2. 9. quod quia innotuit per Evangelium, 2. Tim. 1. 9-10. (cui afflictiones ad DEUM revocantes ſubordinantur, Deut. 4. 30-31. Jer. 30. 11.) Evangelii ſonus in univerſum exiit mundum 1. Tim. 2. 4-5. conf. Matt. 23. 19. Rom. 1. 5. virtute ſolius DEI. Eph. 3. 7-9. Rom. 10. 14-15-16. Finis Vocationis immediatus eſt hominum lapſorum *μελάνοια*, Act. 3. 19-22-26. c. 26. 20. quæ alia in via, ſeu contritionis, Marc. 1. 15. alia in termino, ſeu fidei, 2. Cor. 6. 9-10. alia *ὀλικῶς* accepta Luc. 15. 7-10. actum utrumq; geminans. Joel. 2. 12-13-14. Quando autem *μελάνοειν* & *ἐπιγρῆφειν* copulantur, priori vocabulo indigitatur Converſionis modus, poſteriori reſpicitur terminus ejus à quo, & ad quem. conf. Act. 26. 18-20. Egreſſum convertendi e tenebris & morte, ac regreſſum ad lucem & vitam l. c. emittimur DEI Deut. 30. 6. ſolius. Jer 31. 18. conf. Pf 51. 12-13. Ez. 36. 26-27. Eph. 1. 9 17-18 19. Patris Joh. 6. 44-45-46. Filii, c. 14. 6. Spiritus S. 1. Cor. 12. 3. 2. Epilt. 3. 16-17. gratiâ operante & illuſtrante. c.

4. v. 6. citra omnem concursum humanum Ps. 119. 176. Jer. 10. 23. 1.
 Petr. 2. 25. coll. Joh. 1. 12. & ulla liberi arbitrii, Rom. 7. 18. ut ante
 lapsum perfecti, Gen. 1. 27-28. c. 2. 7-16-17. & c. 3. 16-17. ac futuri
 in gloria eminentis; Rom. 8. 21. sic in statu corrupto ad omnia Spi-
 ritualia mortui Eph. 2. 1-3-5. vires; 1. Cor. 2. 14. 2. Cor. 3. 5. 6. itaq;
 Spiritus ad Conversionem nos invitans eandem nobis adscribit ob-
 meram non resistentiam, & admissionem operationis suæ internæ.
 conf. Deut. 10. 16. cum c. 30. 6. Jer. 24. 7. Eph. 5. 14. quorum *ἡνα-
 νότης* activa, ob malitiam immorigeram, Gen. 6. 3-5. minus idonea,
 quam ullius in universâ naturâ materiæ ad productionem alicujus per
 potentiam obedientialem formæ, conf. cum Ef. 5. 1-2-3 4. Rom. 7. à
 v. 14. ad 24. 2. Cor. 3. 5-6. Proindè integrum Conversionis processum
 absolvit DEUS in homine, Phil. 1. 6-9-10-11. c. 2. 13. Subjectum conver-
 tendum est homo peccator, Ez. 33. 11. Luc. 15. 7-10. Pars principalis ani-
 ma in universis suis potentiis, Deut. 4. 29-30-31 Ef. 46. 8. 1. Sam. 7. 3.
 organica organa corporea, Rom. 6. 19. conf. de utraq; c. 12. 1-2. Ebr. 10. 22
 Materiale Conversionis est Contritio, formale Fides, quorum neutrū
 sine altero actum conversionis sistit completum Act. 20. 21. conf.
 Matt. 15. 8-9. *Contritio in generatione* laboritur ex considerati-
 one justitiæ & Sanctitatis divinæ, collatâ ad agnitionem injustitiæ
 & iniquitatis nostræ, Ps. 22. 2-3-4. Ps. 51. 5-6-7-8. quam operatur
 DEUS a pertione cordis, ut attendat verbo prædicato, Act. 16. 14.
In progressu perficitur dolore & luctu super malo culpæ Thren. 3. 39.
 Luc. 23. 28. qui requiritur esse interior Ps. 51. 19. Matt. 6. 16 17-18.
 cum à qualitate cordis morum informeretur qualitas, c. 12. 33 35. Rom.
 2. 28-29. quemadmodum *ἡ κατὰ Θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτη-
 ρίαν ἀμεταμέλητον καὶ ἐργασίαι* 1. Cor. 7. 10. cujus tamen dantur
 signa externa, tam adiaphora, conf. Ef. 37. 1. non hypocritica Matt.
 6. 2-3-4-5-6-7-16. quàm necessaria, c. 3. 8. c. 5. 24-25. *In termino* con-
 summatum confessione & deprecatione delictorum omnium 1. Joh.
 1. 8-9-10. Pl. 32. 3-4-5-6. Pl. 79. 8-9. etiam occultorum, Ps. 19. 13.
 eorundemq; detestatione; Pl. 38. 4-5-6-7-8. nam dolor ille est ti-
 mor Domini præservans à peccatis, Exod. 20. 18-19-20. ad salutem
 deducens, Phil. 2. 12. cum DEO divinciens, Jer. 32 40. Vinculum
 autem agglutinationis nostrum cum DEO est Fides, Os. 2. 20.

Ebr.

Ebr. 4. 14-16. illuminati intellectus, 1. Tim. 2. 4. & rectificatae voluntatis. Phil. 1. 10-11-12. conf. de utroq; Eph. 5. 14-15-16-17. Est vero Fides (cujus ψυχη assensus fiducialis, πνευμα, extra actum justificationis, sunt bona opera Jac. 2. 26. conf. cum Ebr. 4. 11. 12. c. 11. 1.) donum DEI Eph. 1. 17. 1. Cor. 2. 5. Patris, Joh. 6. 28-29. Filii, Ebr. 12. 2. Spiritus S. 1. Cor. 12. 8-9-11. quod Dominus à parte sui nemini negat 1. Tim. 2. 4. sed universaliter offert, mediante verbo, Rom. 10. 17-18. quo fidei unius Eph. 4. 5. distincti efformantur gradus; Rom. 1. 16-17. Alii occupantur in desiderio, Matt. 5. 3-6. alii construuntur fiduciali gaudio; 1. Tim. 3. 13. conf. El. 3. 12. quorum tamen etiam inferiores sunt salvifici, Rom. 14. 1-3. 2. Cor. 13. 4. ut omnis incredulitas damnabilis est, Rom. 14. 23. Ebr. 11. 6. nam objectum fidei est ipse DEUS Salvator. Joh. 14. 1. Rom. 4. 24. Eph. 3. 17. Sedes fidei essentialis est cor, Rom. 10. 9. notionalis os; 2. Tim. 2. 11-19. utriusq; suus est fructus, Rom. 10. 10. credendi quidem justitia salutis, conf. v. 4-11. confitendi autem confessio nostrum coram Patre caelesti, Matt. 10. 32. Itaq; ut fides in se est necessaria, ne pereas, Joh. 3. 16. sic ad confessionem ejus teneris 1. Petr. 3. 15. etiam cum periculo vitæ, Luc. 9. 23-24. si dissimulatione ejus honori DEI exterius subtrahatur, v. 26. aut proximus scandalizetur, c. 12. 8-10. aut propria conscientia lædatur, 1. Petr. 3. 15. 16. ne in caelo abnegeris. Matt. 10. 33. Luc. 9. 27. Fidei effectus est collatio Spiritus Gal. 3. 2-3. tanquam arrhabonis hæreditatis nostræ. 2. Cor. 1. 22. Eph. 1. 13. Finis ipsa salus; 1. Petr. 1. 9. nam fides, non ut est opus, Rom. 3. 28. c. 4. 5-6. sed ut donum DEI Act. 15. 8-9. Eph. 2. 8-9. est medium justificationis Rom. 1. 17. c. 3. 22. & firmamentum salutis, 1. Petr. 1. 5. unicum Rom. 3. 24. 25-26-28. 30. Idcirco ob defectum medii ad susceptionem gratiæ requisiti Rom. 3. 22. multi non justificantur Ebr. 11. 6. quia fides non est omnium, 2. Thess. 3. 2. nam non omnes obtemperant verbo Gal. 3. 2. cum gratia conversionis non sit irresistibilis Ps. 95. 8. conf. Ebr. 3. 7-8. c. 4. 7. præcipue Act. 7. 51. cum c. 9. Ebr. 10. 29. ut nec indefectibilis; Ez. 18. 24-26. quæ amissa tamen est reparabilis, conf. cum 1. Joh. 3. 15. 2. Sam. 12. 9-13. Matt. 26. à v. 70. cum Ebr. 9. 12. c. 10. 2. Cor. 2. 2-5-8. cum 1. Ep. 5. 5. Illi vero non justificantur, qui se ipsi indurant Exod. 7. 14. c. 8. 32. c. 9. 34-35. 2. Reg. 17. 14. ope diaboli. Matt. 13.

13-14-15-19. Adscribit autem sibi DEUS indurationis actum, Exod: 4. 31.
 c. 9. 16. Rom: 9. 18. c. 11. 8. non quod illum intendat Ebr: 3. 7-8. ceu
 quem graviter punit, v. 10-11. Jer: 19. 5-15. sed quod ex justo iudicio
 extreme impio gratiam subtrahat, conf: cum Rom: 9. 16. c. 1. 21-22-
 24-26-28. ad potentiolem Majestatis suæ declarationem vasa iræ ad
 tempus toleret, tarditatem pœnæ gravitate compensaturus immedi-
 cabilibus, Rom: 9. 22. coll: Jer: 5. 3-4-5-6-7. & Exod. 9. 16. Joh. 6. 7-8. quos
 maliciosi cupiditatibus deditus sibi ipsi relinquit, conf: cum Rom: 1.
 28. Exod: 7. 11-12-23. pro divina irrespicientiæ humanæ præsciencia
 c. 3. 19. Iustificacionis v. forma absolvitur peccatorum remissione,
 Jer: 31. 34. c. 50. 20. Rom: 4. 6-7. & justitiæ imputatione v. 3. Gal: 3.
 6. citra omnem inhaerentis justitiæ rationem. Es: 48. 9-10 11. Rom:
 4. 5-6-7-8 9-10. Principium utriusq; quod est DEUS; Gen. 15. 6.
 Rom: 4. 8. 2. Cor: 5. 18. Es: 33. 8-9. quo principale est gratia DEI,
 Act: 15. 11. Rom: 5. 24-25. instrumentale verbum 2. Cor: 5. 19-20.
 Rom: 1. 16. Causa meritoria est meritum Christi Rom: 3. 24-25. tam
 à culpâ Gal: 3. 13. quàm à pœnâ Rom: 8. 1-2-3-4-32-33-34. obedi-
 entia, tam activâ, Gal: 4. 4-5-7. Matt: 5. 17. quàm passivâ. 2. Cor:
 5. 21. coll: Gal: 4. 4-5. nos liberantis, Rom: 6. 18-22-23. c. 10. 4. re-
 generantis, 1. Petr: 1. 3-4-5. per verbum v. 23. ac Sacramenta Tit:
 3. 5-6-7. & adoptantis per fidem in Christo Gal: 3. 26. Joh: 1. 12. conf:
 Eph: 1. 5. ἡμεῖς ἐν ἐσχατοῖς ἀγαθῶν καὶ ἀγαθῶν ἐσόμεθα Eph: 2. 10. 2. Cor:
 5. 15-17. per gratiam ejus cooperantem, Es: 26. 12. Joh: 15. 5. 1. Thess:
 2. 13. c. 4. 7-8. Rom: 8. 26. 1. Cor: 12. 3. postquam per legem Spiritus
 vivificati sumus; Rom: 8. 1. 2. cum enim fides sine operibus sit mortua
 Jac: 2. 26. Gal: 5. 6-22-24. per opera autem consecutive & declarati-
 ve Eph: 5. 9. Jac: 2. 17-18-22. minimum in affectu, Luc: 23. 40. 41. 42.
 Tit: 3. 8. perficiatur Eph: 5. 22. 1. Tim: 1. 19. pœnitentiæ testimonium
 perhibeatur, Act: 26. 20. & vocatio ac electio, nostra firmetur 2.
 Petr: 1. 10. ipsa sunt fructus, Spiritus, Eph: 5. 9. & fidei, individui, Joh:
 15. 4-5. nam opera infidelium sunt peccata Rom: 14. 22. 23. fidelium
 autem opera, 1. Tim: 1. 5. summam comprehensâ, denominantur
 bona Col: 1. 10. à causa efficiente summo Bono, Eph: 2. 10. Phil. 1.
 6. in subjecto conformiter bono Eph: 4. 22-23-24-25. conf: Luc: 6.
 43-44-45. secundum bonam DEI in Christo Ebr. 13. 21. volunta-
 tem Rom: 12. 4-2. Phil. 2. 13. In scriptura revelatam ex amussi confi-
 cienda

eienda Deut. 5. 32. 33. sine opinione meriti justificantis, Rom. 3. 20. 28. c. 4. 26. Eph. 2. 8-9-10. Phil. 3. 9. quia inepti sumus, non solum ad supererogandum, Luc. 17. 10-7-8-9. sed & ad omne bonum, Pl. 53. 1-4. quorum iusticiæ omnes ut panniculus remotionum, Ef. 64. 10. Quemadm. verò opera non sunt causa regnandi, Rom. 3. 28. ita nihilominus sunt via regni, Jac. 4. 17. c. 2. 12-13-14. conf. Joh. 5. 29. nam lux DEI ἡθελοθρησκεία hominum detestata non accessibilibis Matt. 25. 3-8-9. Col. 2. 16-18-20-21-22-23. c. 3. 23. Tit. 1. 10. aditur in pietate conformi verbo. conf. cum *integrò*. Pl. 119. Ef. 30. 21.

§. 13. Verbum aliud est V. aliud N. Testam. Gal. 4. 24-26. Ebr. 8. à v. 5. conf. c. 1. 1-2. Matt. 13. 25. illud Legis, hoc Evangelii Joh. 1. 17. Rom. 2. 15-16. quatenus $\eta\psi\omega\tau\eta\tau\alpha$ 1. Reg. 2. 3-4. contradistinguitur νόμος Ἰσραὴλ, Gal. 6. 2. non quod in altero alterius ratio exulet, conf. Gen. 3. 15. cum Gal. 3. 10. sed quod pactum vetus habeat terrenorum respectum, conf. Gen. 6. 18. cum 2. Reg. 11. 17. & 2. Chron. 15. 12-14 15-19. Ebr. 10. 1. fœdus Evangelicum cœlestia palmario respiciat. conf. Gen. 12. 2-3 1 c. 17. 7-8-9. c. 22. 16-17-18. cum Rom. 9. 6 7. Utriusq; author est DEUS. Jac. 4. 12. Lex prior in se sancta, Rom. 7. 12. quia enervata carne, c. 8. 3. est νόμος ἡσ ἀμαρτίας, & ἡσ πανάλης. conf. cum v. 2. c. 7. 10. 11. 23-24. Posterior quia perfecta libertatis, Jac. 1. 25. est νόμος ἡσ πνεύματος ἡσ ζωῆς ἐν χριστῷ ἡσ ἰησοῦ. conf. cum Rom. 8. 2. c. 7. 22-23. Prior, secundum excellentiam, Lex dicta, Rom. 7. 12. generaliter supponit pro Politia Mosaicâ, & dictamine naturæ, subinferens coactionem, metum, & maledictionem, Gal. 3. 10-11-12. conf. Deut. 27. 26. Rom. 10. 5. estq; aut ethica, Exod. 20. Deut. 5. aut politica, conf. cum Gen. 2. 16-17. Exod. 21. 22, 23. ad v. 10. Lev. 11. 12-13. aut hieratica, Exod. 23. à v. 10. *Conferatur integer Leviticus.* Quæ singula copulantur, Pl. 81. 9. Leges purè ceremoniales & forenses solam gentem judaicam concernebant, Exod. 21. conf. Rom. 9. 3-4. & ita cum politia mosaica cessant; conf. de illis, Dan. 9. 7. de his Gen. 49. 10. præfigurabant enim futura, Ebr. 7. 11-12-18-19. c. 8. 5-12. usq; ad Christum eas abrogaturum; c. 9. 8-9-10. Matt. 11. 13. Luc. 16. 16. conf. Col. 2. 16-17. nam translatio, sacerdotii infert $\mu\epsilon\lambda\acute{\alpha}\theta\epsilon\sigma\tau\eta\nu\ \nu\acute{o}\mu\omega\varsigma$ Ebr. 7. 12. seqq. & circumstantiæ variant jura. conf. cum Exod.

22. 1. Prov. 6. 31. & 2. Sam. 12. 4-5-6-7. Quatenus tamen quædam
 illarum in jure naturæ fundantur, conf. Exod. 22. 21-25-28. aut
 quarum ferendarum causa fuit universalis, qualis legis erat Paradisiacæ
 in statu primævo, Gen. 2. 17. aut in N. T. repetuntur, conf. cum Exod.
 22. 11. Ebr. 6. 16. eatenus illæ obligant catholicè. Rom. 7. 12. coll. Num.
 9. 14. conf. cum Exod. 14. 16. 1. Cor. 11. 17-18-20. Moralis licet inscri-
 pta erat primò homini, Gen. 1. 27. Rom. 2. 14-15. quia tamen ejus
 ἐπίγνωσις est amissa, virtute Mediatoris denuò revelata & præscri-
 pta est, Exod. 31. 18. coll. Jac. 4. 13. propter prævaricationem, Gal.
 3. 19. cum per eam sit agnitio peccati, Rom. 3. 19-20-21. c. 7. 7-8-9.
 & operatio iræ, c. 4. 15. à qua sumus liberi, c. 6. 14-15-18. Gal. 4. 5-6-
 7. per Christum, conf. 1. c. c. 10. 4. eam adimplentem, Matt. 5. 17-18.
 nobis impossibilem, Act. 15. 11. Jac. 2. 10-11. conf. Exod. 20. 3-4-
 5-7 10-13-14 15-16-17. liberati, Joh. 8 36. & quâ maledictionem, ac me-
 tum, Rom. 8. 15-16. & quâ externam disciplinam, Gal. 4. 28-31. c.
 5. 1. 1. Tim. 1. 8-9-10. conf. Jac. 2. 12. cui fideles V. T. à superioribus
 incommodis immunes, conf. Act. 15. 11. Gal. 3. 9-22. obnoxii e-
 rant, v. 23-24-25-26. c. 4. 4-5-6. confer hæc Rom. 8. 2. c. 7. 22. c. 8. 12-
 13-14-15. 1. Tim. 1. 9 non autem quâ observationem interiorum Le-
 ge illâ solutus es, ne libertate tuâ abutaris ad peccatum. Gal. 5-13.
 Posterior est Evangelium, conf. cum Marc. 16. 15-16. Matt.
 28. 19-20. stylo tam Prophetico, Jer. 31. 31-32 33-34. quàm Aposto-
 lico revelatum, Rom. 16. 25-26. doctrinâ salutis omnibus prædicatâ,
 conf. cum Marc. 16. 15. Matt. 28. 19. complectens conciones pœni-
 tentiales, Marc. 1. 1-2-3-4-5-14 15. coll. Rom. 16. 26. & prædicatio-
 nem gaudii, ex nato Christo in omnes redundantem, Luc. 2. 10 11.
 quod in specie dicitur ἀποκάλυψις μυσηρίσ χρόνοις αἰωνίοις σσι-
 γημένσ, Rom. 16. 25. Eph. 3. à v. 2. ad 11. factâ à DEO, per Spiri-
 tum suum, 1. Cor. 2. 9-10. 2. ep. 3. 6-8. ex merâ gratiâ, Tit. 2. 11-12.
 13-14. in scripturis, 2. Tim. 3. 14-15-16-17. ad salutem omni credenti,
 1. Cor. 1. 18-21. Rom. 1. 16. Summa Evangelii est Christus 1. Cor. 5.
 7. Rom. 5. 2. Act. 4. 10-11-12. cui conformandi sumus, Phil. 2. 5-1-2-
 3-4. per observationem mandatorum ipsius in fide, 1. Joh. 3. 22-23. &
 amore reciproco, conf. Joh. 13. 34-35. c. 14. 21-23-24. Matt. 5. 44-
 45. qui mandatis specialibus supererogat. 2. Cor. 11. 7-23. Philem.
 21. inobedientes autem Evangelio ipse judicaturus est, 2. Theff. 1.
 8. c. 2. 10-11.

§. 14. Pa-

S. 14. Pactum Evangelicum, à DEO per verbum, menti-
 bus inscriptum, conf. cum Rom. 10. 14-17. Jer. 31. 33. Ebr. 10. 16-17.
 per Sacramenta obsignatur, Joh. 1. 32 33. & populus DEI ab
 aliis gentibus characteristice distinguitur, Gen. 17. 12. Exod. 12. 43-
 44-45-48. Eph. 2. 11. secundum justitiæ fidei confirmationem, conf.
 Rom. 4. 11. cum Matt. 28. 19. Author Sacramentorum est solus DE-
 US 1. Cor. 1. 13-15-17. conf. Gen. 17. 2-9-10. Exod. 12. 1-3-11-27. Marc.
 16. 15. Matt. 26. 26-27-28. ut gratiam conferens Joh. 1. 17. sic & col-
 latam obsignans. v. 33. Dispensator Sacramentorum ministerialis or-
 dinarius est Minister verbi, conf. cum Matt. 28. 19. & Marc. 16. 15.
 Exod. 12. 1-3-11. cujus qualitas nec vitæ nec fidei quicquam confert,
 aut derogat virtuti Sacramentali, vi solius promissionis divinæ effi-
 caci. conf. cum Matt. 3. 11. Phil. 1. à v. 12. ad 21. 1. Cor. 3. 6-7. 2. Tim.
 2. 13. 1. Joh. 5. 6. Materia Sacramentorum externa est elementum
 sensibile, in Circumcisione præputium, in Agno Paschali caro, in
 Baptismo aqua, in Cœna Dominica panis & vinum: conf. ll. supra
 cc. Interna est Symbolum Spirituale, in Circumcisione Christus, ex
 semine circumcidendorum oriundus; conf. Ebr. 2. à v. 14. cum Col.
 2. 11. in Agno Paschali idem, pro nobis immolendus; conf. cum
 Exod. 12. 46. 1. Cor. 5. 7. Joh. 19. 36. in Baptismo S. S. Trinitas, &
 ipse adeo Spiritus Joh. 3. 5-6. c. 4. 24. Matt. 28. 19. & sanguis Chri-
 sti, 1. Petr. 1. 2. cujus *ῥαντισμός* nullibi fœcundior; Ebr. 10. 19-22.
 c. 12. 24. 1. Joh. 1. 7. in Cœna corpus & sanguis Domini. 1. Cor. 11.
 24-25. Forma externa est actio exemplaris institutionis divinæ, per
 oblationem, & acceptionem; v. 26-27-28. quæ effectus est inter-
 næ; Eph. 5. 26. nam interna est fundamentum externæ, consistitq; in
 unione sacramentali Symboli exhibitivi cum re mystica. Joh. 3. 5.
 Matt. 26. 26-27-28. Quæ boni cœlestis cum terrestri unio in Sacra-
 mentis V. T. ob nondum exhibitum in carne Christum fuit typica,
 conf. Ebr. 11. 7. cum Rom. 15. 8. 1. Cor. 5. 7. Spiritualiter tamen po-
 tens, & gratiosa. conf. cum Joh. 8. 56. Gen. 17. 9-10-13-14. Apoc. 13.
 8. In N. T. Christus in carne manifestatus tam corpore quàm Spiritu
 præsens est signis visibilibus. conf. cum 1. Petr. 1. 2. 1. Cor. 10. 16. ad
 verbum mandati, secundum verbum promissionis c. 11. à v. 23. ad
 30. conf. Gen. 17. 10-11-12. Marc. 16. 16. licet nos illam comprehen-
 sive non intelligamus ad essentiam. Joh. 3. à v. 3. ad 13. Ex his confici-
 tur,

pimur, 1. Petr. 3. 21. aut suscepti donorum adauktione & fidei con-
 firmatione confœderati declaramur, Act. 19. 2-3-4-5-6. secundum
 propositum gratiæ ordinatæ, conf. 2. Tim. 2. 9-13. Luc. 2. 41-44.
 Eph. 3. 20. Ideo discrimine sexûs in N. T. non obstante Gal. 3. 20.
 Baptismus omnibus integrè genitis Joh. 3. 5. ordinariè est necessari-
 us, Marc. 16. 16. Act. 2. 38. infantibus nequidem exclusis, Matt. 19. 13-
 14. Marc. 10. 13-14-15. Luc. 18. 15-16-17. Joh. 1. 12-13. siue fidelium illi
 sint parentum, siue casu aliquo in legalem fidelium potestatem de-
 uenerint, ob sanctitatem, quam habent, externam fœderalem; 1.
 Cor. 7. 14. nam & illis data est promissio fœderalis, Matt. 12. 3-10-11.
 14. sed hypothetica, conf. cum Rom. 9. 4-6-7-8. c. 4. 16. Matt. 18. 4-
 5-6-10-11-14. Gal. 3. 7-8. & cuius applicatio fit induitione Christi
 per Baptismum, Ef. 44. 3-4. Gal. 3. 27. Joh. 3. 5. conferentem fidem,
 conf. v. 26. & 27. Gal. 3. 27-25-26. cuius subjectum etiam infantes es-
 se præter exemplum Johanniticum speciale, Luc. 1. 41-44. in genere
 constat, ex Pl. 8. 3. coll. Gal. 3. 27. Ef. 54. 13. DE O illam accenden-
 te, Jer. 31. 43. 44. nam institutio Baptismi, Matt. 28. 19. cum quâ
 conf. Marc. 1. 4. ejusq; administratio comparatiuè est uniuersalis;
 Act. 16. 15-31. non tamen propterea ad Ethnicos quoq; extendenda,
 2. Cor. 6. 14-17. Matt. 15. 26. nam paganorum, tanquam irrogenito-
 rum etiam in tenerimâ infantia morientium, licet nolimus aut judi-
 care eos, qui foris sunt, 1. Cor. 5. 12-13. aut sempiternæ DEI miseri-
 cordiæ figerelimites, Ef. 54. 8. Tit. 2. 11. c. 3. 4-5 6. nullam speramus
 salutem, conf. cum Eph. 2. 3. 1. Cor. 7. 14. Joh. 3. 3-5. quoniam regene-
 ratio & Sanctificatio est proximus Baptismi finis. conf. Tit. 3. 5-6. Eph.
 5. 26-27. Finis Baptismi secundarius est analogia significatiua mortis
 Christi, Rom. 6. 3-4-5. Quæ circa Baptisma insuper observari siveve-
 runt, adiaphorum naturam induunt, qualiter olim peragebatur
 baptismus super mortuis, seu sepulchris mortuorum, è morte re-
 suscitandorum, 1. Cor. 15. 29. quia in spem resurrectionis baptiza-
 mur; Rom. 6. 3-4-5. Col. 2. 11-12-13 14. Tit. 3. 5-6-7. & hodiè inter a-
 lias libertatis Christianæ ceremonias exorcismus adhibetur, ad
 analogiam Eph. 2. 3-5. coll. Joh. 3. 5-6. Singula uero exercentur si-
 ne scandalo infirmorum. 1. Cor. 8. 8-9. Huic *initiationis Sacramentis*
 maximè affine est Sacramentum confirmationis, conf. eum 1. Joh.
 5. 5-6. Joh. 19. 34. quod appellatur Cœna Dominica 1. Cor. 11.
 20. siue

20. sive Domini, c. 10. 20. surrogata Agno Paschali, Luc. 22. 15-16. coll. 1. Cor. 5. 7. Cœnam instituit Christus Matt. 26. 26-27-28. Marc. 14. 22-23-24. Luc. 22. 19-20. 1. Cor. 11. 23/24-25. cujus institutionis verba, omnia, & singula, literaliter sunt interpretanda; Gal. 3. 15. conf. Exod. 24. 6-7-8. nam *in, cum, & sub* pane verum Christi corpus comedendum, *cum* vino verus Christi sanguis bibendus exhibetur, ut citra omne transsubstantiationis & annihilationis figmentum, *conf. cum verbis institutionis* 1. Cor. 10. 16. sic sine omni adorationis superstitiosæ cultu. Joh. 4. 23/24. Essentialia cœnæ absolventur tribus; panis & vini ab usu communi separati, per orationem Dominicam, formulæ institutionis piè junctam, *conf. Matt. 6. à v. 5. ad 14. consecratione, distributione, & comestione ac bibitione; conf. cum verbis institutionis* 1. Cor. 11. 22-29-34. quemadmodum Christus separatus à peccatoribus Ebr. 6. 26. se ipsum sacravit DEO, c. 9. 14. c. 6. 7-8 9-10. & pro omnibus tradidit, 2. Cor. 5. 14-15. ut omnes sui fiant participes, Joh. 1. 9-12. Tit. 2. 11-12/13. Ideò hoc Sacramentum in comestione & bibitione velut ultimis mysterii actibus ita terminatur, ut, explosâ missâ sacrificiali, *conf. cum §. 9. Ebr. 7. 18-19. c. 10. 16-17-18. non detur Sacramentum Cœnæ sine comestione & bibitione. conf. mandatum Institutionis cum ejus promissione* II, *superius ce. Positis autem his actibus omnes, etiam indigni, conf. Joh. 13. 18. Luc. 22. 21. quamvis hyperphysicè, tamen oraliter, manducant corpus, & bibunt sanguinem Domini; 1. Cor. 11. 27-29. digni quidem, qui manducant se ipsi probantes, v. 28. cum fructu spirituali, v. 26. qui est communio mystica; 1. Cor. 11. 17-20-21. c. 12. 13. indigni autem cum reatu judiciali, v. 27-29-30-31. quia negligunt medium percipiendi fructum Spiritualem. v. 26. conf. Ebr. 8. 9. Accidentalibus respiciunt circumstantias temporis, fruendi cœnâ, quod institutionis ejusdem fuit nocturnum traditionis Christi, 1. Cor. 11. 23. *modi, ἀσφοκλασιός*, ejusq; fracti oblationis, v. 24. *loci*, conventûs publici v. 20-21-22. Act. 20. 7.*

§. 15. Fidei interiorem per Sacramenta oblationem, 1. Petr. 3. 21. 1. Cor. 10. 16-17. comitatur exterior per potentiam Magistratus, *conf. cum Rom. 13. 4. 1. Tim. 2. 2. Ef. 49.*

23. &

32. & benedictionem Conjugii, Gen. 18. 18-19. ante lapsum in officium, cap. 2. 22. coll. c. 7. 28. post lapsum in remedium instituti, 1. Cor. 7. 2-5-9. etiam pro Episcopis & Diaconis, 1. Tim. 3. 2-4-5-12. polygamiâ Patrum intrinsecè malâ inquinati, & pravâ divortiorum introductione interrupti, quatenus ad legem primævam Gen. 2. 18-24. c. 1. 27. 28. coll. Marc. 10. 6-7-8. & analogiam antitypi Eph. 5. 31-32. irrefragabiliter Marc. 10. 9. restaurati. Matt. 19. à v. 4. ad 10. Magistratûs omnes, etiam Ethnici, 1. Petr. 2. 13-14-17-18-19. Dan. 2. 21. sunt à DEO Rom. 13. 1. quorum consilia & potestas divinitus concessa Prov. 8. 15-16. illis nomen Deorum attribuunt. Exod. 22. 9. Deut. 10. 17. Ps. 82. 1-6. quibus obediendum ex necessitate Rom. 13. 2. 5. ut & Parentibus, in omnibus, Col. 3. 20-22-23-24. ne libertate Christianâ abutamur. 1. Petr. 2. 16-19. De quo Magistratûs & subditorum nexu, Rom. 13. à v. 1. ad 8. ac Matrimoniorum copula Eph. 5. 21. à naturâ, experienciâ, & legibus ex Scriptura optimè cavetur Rebusp. legittimè constitutis.

S. 16. Quanquam hæc vita, quia imperfecta 1. Cor. 13. 9-12. c. 15. 19. non sit perpetua Ebr. 7. 11-18-19. 1. Cor. 7. 30-31. 2. Cor. 5. 1. ceu quam exceptura sunt Novissima 2. Thess. 2. 6-7-8. inferentia finem Theologiæ, tum formalem, Vitam æternam. Joh. 17. 3. 1. Thess. 4. 16-17. quæ consistit in intuitiva DEI cognitione, Rom. 8. 24-25. 1. Cor. 13. 12-13. coll. 1. Joh. 3. 2. quam varius comitatur gloriæ splendor, quo secundum cujusq; opera singuli gradualiter exornabuntur 1. Cor. 15. 41-42. coll. Dan. 12. 2-3. tum accidentalem, damnationem Ps. 95. 11. Joh. 8. 44. æternam, El. 66. 24. Matt. 25. 41. 46. quam pro crassiori impietatis ignominia identidem horrore & squaloris intensio exasperabunt. Matt. 11. 21-22/23/24. Ifagogica utriusq; termini specialia sunt Mors naturæ, Apoc. 14. 13. universalis, Jos. 23. 14. Ps. 89. 49. Ebr. 9. 27. animâ superstitè separatâ Eccl. 12. 5-7. Matt. 10. 28. Act. 7. 59. coll. Apoc. 6. 9. aut in *cælo*, 2. Cor. 5. 8. aut in *inferno*, Luc. 16. 22/23. immediatè. Joh. 3. 18. Rom. 2. 6-7-8. *Ανάστασις* Joh. 6. 4. coll. Matt. 22. 23-32. omnium, & dormientium, & vivorum immutandorum, Dan. 12. 2. Matt. 25. 31. conf. 1. Cor.

1. Cor. 15. à v. 51. ad 56. maximè fidelium, 1. Theff. 4. à v. 13:
 ad 18. ad eandem numero supposititalitatem Job. 19. 25-26-27. 1.
 Cor. 15. 53-54. in assimilatione cum spiritibus. Matt. 22. 30. Phil.
 3. 20. 1. Cor. 15. 42-43-44. Judicium, Pl. 98. 9. 2. Theff. 1. à
 v. 4. ad 9. Jac. 4. 12. Catholicum, 2. Cor. 5. 10. Jud. v. 14-15. Jo
 el. 3. 2. Rom. 14. 12. Act. 17. 31. in Christo viro giudice *ὁρισμένω*
 Act. 10. 42. c. 17. 31. Rom. 14. 10-11. 2. Cor. 5. 10. Joh. 5. 26-27.
 Luc. 21. 27. Matt. 25. 31-32. Ministerio Angelorum parasceyastico
 & executivo, 1. Theff. 4. 14. Matt. 24. 31. brevi, Matt. c. 24. ju
 xta normam, c. 25. 34-41-46. sine omni personarum respectu Luc.
 17. 33-34-35-36. inopinatò exercendum; v. 24. Matt. 25. 13. Marc.
 13. 32-33. circa essentialem mundi Consummationem, Pl.
 102. 27. Luc. 21. 33. per ignem, 2. Petr. 3. 7. quam
 ipsæ anhelant creaturæ: Rom. 8. 19-20-21-22.
 & nos confidenter à v. 35. supiramus
 ex Apoc. 22. 20-21.

Veni Domine Jesu! Amen.

Ad Clarissimum Virum

DN. HARTMANNUM MO-
RINGIUM,

Philos. Magistrum Fulgidissimum,

PRÆSIDEM.

&

Præstantissimum

DN. HENRICUM GARTNERUM,

Theol. Studiosum Laudatissimum

RESPONDENTEM.

Qui sua de Cathedrâ nunc signant nomina,
Varno,
Egregii studii publica signa ferunt:
Ad MINDANA Vocat Ludorum regna Senatus
MORINGUM, & regere, & pulchra docere jubet:
GARTNERUS sequitur per docta Theatra Ma-
gistrum

Et studium nobis ingeniumq; probat.
Nunc Duce sub Claro, post ipse signa daturus
Per quæ non possit displicuisse ROSIS.
Sit felix! vestros conatûs palma sequatur!
Et studii cælo pondere constet opus!

Qui

Qui sua iudicio figit vestigia cœli,
Altior est lusu, iudicioq; soli.

Honori & amori,

Erga

Cl. DN. PRÆSIDEM,

Præstantiss. DN. RESPONDENTEM,

Quod debuit

L. M. Q.

Augustus Varenius.

Ingenii dotes prodis sub Præside Claro,
Pergito, quò Patriæ sis decus inde tuæ.

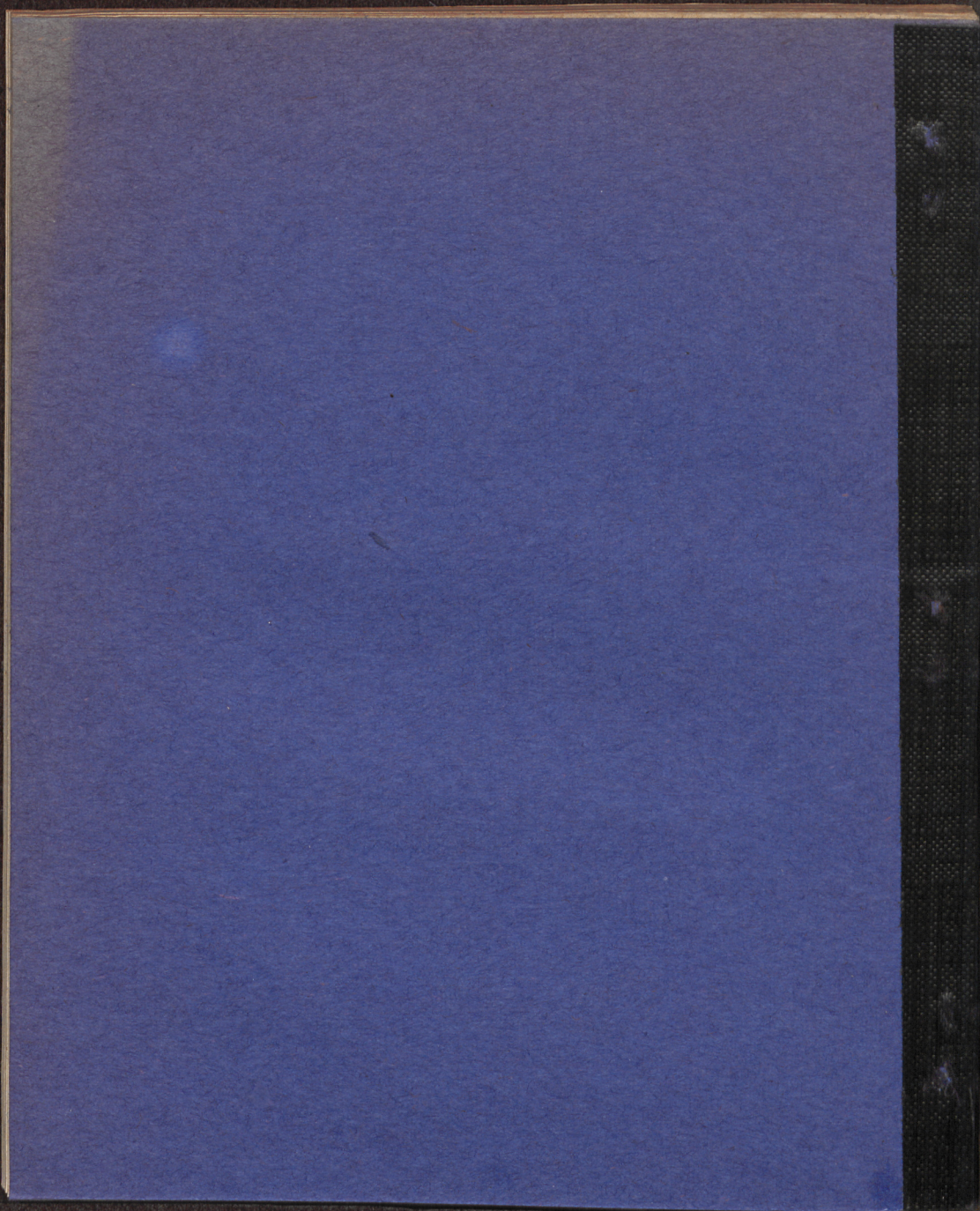
Ita

*Ex animo dilecto suo Populari
brevibus congratulatur.*

M. Rembertus Sandhagen

Ad Div. Nic. Ecclesiast.

pinur, 1. Petr. 3. 21. aut suscepti donorum ad auctione
firmatione confederati declaramur, Act. 19. 2-3-4-5-6. 1
propositum gratiæ ordinatæ, conf. 2. Tim. 2. 9-13. Lu
Eph. 3. 20. Ideo discrimine sexûs in N. T. non obstante
Baptismus omnibus integrè genitis Joh. 3. 5. ordinariè e
us, Marc. 16. 16. Act. 2. 38. infantibus nequidem exclusis, 9
14. Marc. 10. 13-14-15. Luc. 18. 15-16-17. Joh. 1. 12-13. si ve
sint parentum, si ve casu aliquo in legalem fidelium po
venerint, ob sanctitatem, quam habent, externam fœ
Cor. 7. 14. nam & illis data est promissio fœderalis, Matt.
14. sed hypothetica, conf. cum Rom. 9. 4-6-7-8. c. 4. 16
5-6-10-11-14. Gal. 3. 7-8. & cuius applicatio fit induit
per Baptismum, Ef. 44. 3-4. Gal. 3. 27. Joh. 3. 5. confere
conf. v. 26. & 27. Gal. 3. 27-25-26. cuius subjectum etiam
se præter exemplum Johanniticum speciale, Luc. 1. 41-4
constat, ex Pl. 8. 3. coll. Gal. 3. 27. Ef. 54. 13. DE O illa
te, Jer. 31. 43. 44. nam institutio Baptismi, Matt. 28
conf. Marc. 16. 4. ejusq; administratio comparativè est
Act. 16. 15-31. non tamen propterea ad Ethnicos quoq; e
2. Cor. 6. 14-17. Matt. 15. 26. nam paganorum, tanquat
rum etiam in tenerimâ infantia morientium, licet nol
care eos, qui foris sunt, 1. Cor. 5. 12-13. aut sempiternæ
cordiæ figerelimites, Ef. 54. 8. Tit. 2. 11. c. 3. 4-5 6. nulla
salutem, conf. cum Eph. 2. 3. 1. Cor. 7. 14. Joh. 3. 3-5. quor
ratio & Sanctificatio est proximus Baptismi finis. conf. T
5. 26-27. Finis Baptismi secundarius est analogia signifi
Christi, Rom. 6. 3-4-5. Quæ circa Baptisma insuper obi
runt, adiaphorum naturam induunt, qualiter olim
baptismus super mortuis, seu sepulchris mortuorum,
suscitandorum, 1. Cor. 15. 29. quia in spem resurrecti
mur; Rom. 6. 3-4-5. Col. 2. 11-12-13 14. Tit. 3. 5-6-7. & h
lias liberratis Christianæ ceremonias exorcismus ad
analogiam Eph. 2. 3-5. coll. Joh. 3. 5-6. Singula vero ex
ne scandalo infirmorum. 1. Cor. 8. 8-9. Huic initiation
maximè affine est Sacramentum confirmationis, conf
s. 5-6. Joh. 19. 34. quod appellatur Cœna Domini

